

svenska fallskärmsförbundets medlemsmagasin
NUMMER TRE 2016 ÅRGÅNG 45

FALLSKÄRMS SPORT

DZ-kollen i **Florida**

Ultraboogie i Örebro

Svenska **mästerskapen** i alla grenar

the NEW Wing Suit **CYPRES**

Reliability made in Germany

The AAD for Wing Suit Flyers
Designed to eliminate unnecessary risks.

MONITORS what you do

ADJUSTS its parameters to your needs

COMMUNICATES with you

Stay tuned for Product Availability

Photo: Norman Kent Productions
Wing Suit Flyer: Roberta Mancino

WWW.CYPRES.CC

Höst...

Innehåll, nummer 3, 2016

... men visst har sommaren varit härlig? Jag hoppas att du fått till många roliga hopp och sköna minnen att lägga in i din minnesbank. Några av de minnena kommer säkert från midsommarboogiet i Mohed där 130 hoppare från norr till söder besökte den lilla orten utanför Söderhamn.

Organisationsgruppen gjorde verkligen ett bra jobb med mycket variation för alla typer av hoppare. Stämningen var god, som sig bör, och solvädret gjorde sin del till trivselen. Även Bänkås Family Week levererade, tillsammans med sin festkommitté. Det var underhållning på hög nivå!

Själv anser jag att sommaren har swishat iväg lite för fort, men har redan bytt fokus mot hösten och allt roligt som den säsongen har att erbjuda. Jag vill passa på att tacka av Martin Eidensten för sin tid i redaktionen. Vi kommer att sakna honom och hans arbete på tidningen nu när han ger sig ut på nya äventyr.

För er som snart kommer att boka årets resa, delar vi med oss av de bästa tipsen för en lyckad resa till Florida. Själv känner jag mig extra sugen när man kan läsa att det är snällt för plånboken och att vädret är som svensk sommar om man vill få ett avbrott från vår gråa vinter. Ställen som DeLand, Clewiston och

Lake Wales lockar extra mycket, men det finns mycket mer att utforska.

Lite längre norrut i USA, i Chicago, sattes nyligen ett häpnadsväckande rekord – inte bara svenskt utan även världsrekord! Henrik Raimer är en inspirerande människa som nu alltså är världsmästare i speed-skydiving. Ett stort grattis från redaktionen!

Henrik gick i stort sett hela förra säsongen med foten i gips så hans prestation är ju helt fantastisk anser jag. Själv sitter jag med en ihärdig knäskada och har tyvärr inte lyckats göra ett enda hopp i år. Men jag tänker att oavsett vart man siktar så ska man inte ge sig. Jag tänker att om han kan så kan vi alla nå dit vi strävar! Mer om Henrik får du läsa om i nästa nummers "Nyfiken på".

Jag önskar dig trevlig läsning och blå himmel!

Emelie Selin

- 4 **Kalendariet.** Lösryckt, **notiser** om smått och gott.
- 6 **Ordförandespalten,** Peo Humla.
- 6 SFF:s uppvisningsläger.
- 8 SM i **precision** – publikvänligt på SM-veckan.
- 10 **Riksinstruktören** Petter Alfsson-Thoor: Normen kontra riktlinjen.
- 12 Kymigt väder på SM i **swopping**.
- 14 **Midsommarboogie** – solen sken över Mohed.
- 16 Family Week på **Bänkås**.
- 18 Örebro Fallskärmsklubb på frammarsch – **Ultraboogie**.
- 20 Aros värd för **svenska mästerskapen 2016**.
- 29 **Gryttstock** frodas.
- 30 **Nyfiken på** familjen Östbergh-Lindh.
- 36 DZ-kollen: **Florida** – sommar på vintern.
- 40 SM i **tiomanna**, fjärde raka för Active 8-9-10.
- 42 Sjätte upplagan av **Angleweek** över Näsinge.

svensk FALLSKÄRMS SPORT

Ansvarig utgivare

Peo Humla
Svenska Fallskärmsförbundet
E-post: ordforande@sff.se

Chefredaktör

Emelie Selin
Bellmansgatan 162
754 26 Uppsala
Telefon: 0707-61 93 92
E-post: emelie.selin@scandlearn.com

Redaktör

Martin Eidensten
Flyglärgatan 7
128 36 Skarpnäck
Telefon: 0703-33 90 21
E-post: martin@eidensten.se

Redaktör

Penny Robertson-Pearce
Turmvägen 4
746 52 Bålsta
Telefon: 0702-75 97 47
E-post: penny.robertson@telia.com

Produktion

Layout, originalarbete, bildredigering och distribution:
Anders Nyqvist,
Himmelsdyk,
Box 110,
438 23 Landvetter
Telefon 0709-45 81 43
E-post: himmelsdyk@telia.com

Annonser

Anders Nyqvist, Himmelsdyk,
adress som ovan, under "produktion".

Kommunikationsansvarig i SFF

Paula Zielinski
Tremänningsvägen 12
622 65 Gotlands Tofta
Telefon: 0702-00 06 62
E-post: paula@sff.se

Signerade artiklar

Signerade artiklar speglar författarens bild av verkligheten och inte nödvändigtvis Svenska Fallskärmsförbundets.

Insänt material

Redaktionen ansvarar endast för beställt material. Vi förbehåller oss rätten att redigera insända texter. Godkännande av publicering i SFS är samtidigt publiceringsgodkännande av det tryckta materialet som en lågupplöst PDF-fil på hemsida tillhörande SFF eller SFS.

Utgivning

4/16: vecka 44
5/16: vecka 51
1/17: vecka 15
2/17: vecka 23
3/17: vecka 34

Svensk Fallskärmsport,
ISSN 0280-11-X, är Svenska
Fallskärmsförbundets tidning och distribueras med
fem nummer per år till alla förbundets medlemmar.

Adressändring

Medlemmar i Svenska Fallskärmsförbundet (SFF) skickar adressändring till SFF (se nedan). Endast icke-SFF-medlemmar skickar adressändring till Himmelsdyk (se ovan "Produktion").

Svenska Fallskärmsförbundet

Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon kansli / RI: 021-41 41 10
Fax: 021-41 541 19
E-post kansli: info@sff.se
Hemsida: www.sff.se

Kontakta redaktionen för besked om nästa materialdag.

Omslaget:

Pär Safström satsar mot nollan, dead-center, under SM i precision. Läs mer på sidan åtta!

Foto: Mikael Kihlman.

Kalendariet

på gång
2016

OKTOBER

8/10: FS4-scramble, Stockholms Fallskärmsklubb.

15/10: Klubbmästerskap i precision, öppen för gästhoppare, Fallskärmsklubben Aros.

15-16/10: FS2-tävling, Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg.

29-30/10: Action Weekend, Fallskärmsklubben Dala.

29-30/10: Domarhöstmöte i Malmö.

NOVEMBER

1/11: Tävlingsfundsansökan och säsongsplanering för landslag skall vara inne.

12-13/11: Svenska Fallskärmsförbundets **förbundskonferens** för ordföranden och chefsinstruktörer. Plats Scandic Järva krog, Stockholm. Pris 1200:- per person för helpension med boende i dubbelrum. Anmälan senast 12:e oktober till SFF:s kansli på e-post: info@sff.se Vid anmälan ange klubb, namn på CI, namn på ordförande och eventuell specialkost.

Svenska lag till världscupen

Världscupen i indoor skydiving, WCIS 2016, äger rum på Flyspot i Warszawa och går av stapeln den 11-16 oktober. Från Sverige deltar tunnellandslaget i FS4, Gryttjom Volo, tillsammans med Echochamber som tidigare i år tog guld i nordiska mästerskapen som avgjordes i norska Voss.

Damlaget Team X ingår också i svenska truppen och kommer att delta i damklassen. Vi håller tummarna för alla tre lagen och mer om hur det gått för dem kommer du att kunna läsa om i nästa nummer av Svensk Fallskärmsport

Tunnelklubb godkänd

Äntligen blev den nya tunnelklubbens ansökan godkänd av Flygsportförbundet och Riksidrottsförbundet. Klubben som heter "Föreningen Indoor Skydiving Stockholm" fick sin ansökan godkänd den 22 augusti och finns nu registrerad i IdrottOnline.

Nina Velasco som är en av de drivande i föreningen har redan dragit igång en fortsättning på vårens succé med barngrupper i tunneln.

VM-guld och världsrekord för Henrik Raimer

Sverige har fått en världsmästare inom fallskärmschoppning. Fredagen 16 september tog Henrik Raimer hem guldmedaljen under VM i Speed Skydiving i Chicago.

Av 23 deltagare från nio olika länder var Henrik Raimer utan konkurrens snabbast när han under runda fem av åtta slog världsrekord med hastigheten 601,26 kilometer i timmen.

Men för att ha chans på guldmedaljen var han tvungen att göra ytterligare minst ett stabilt hopp, vilket han lyckades med på samtliga tre återstående rundor. Då stod det klart att Sverige, inte bara slagit världsrekord, utan även för första gången tagit guld i VM i fallskärmschoppning.

"Hela slutet av tävlingen har gått mycket bra, efter resultatet på sjätte rundan har jag varit mycket avslappnad och bara haft hur roligt som helst", säger Henrik Raimer.

Nu väntar en lugn vinter för världsmästaren innan nästa säsong drar igång och nya rekord kanske kan sättas: "Allt är möjligt, det är bara att göra. Med vilja och mod så går allt att lösa."

Daniel Hagsröm

Mottagen som hjälte

Tomas Almbo

När vår **allra** första svenska världsmästare i fallskärmschoppning landade på Arlanda, togs han emot som en hjälte av en mottagningskommitté.

Det var på torsdagen den 22 september runt lunchtid som Chicagoflyget landade och i ankomst-

terminalen väntade ett gäng för att hylla Raimer. Hoppkompisar från bland annat Stockholms Fallskärmsklubb och representanter från Svenska Fallskärmsförbundets styrelse, kansli och tävlingskommitté mötte upp med flaggor, ballonger. Efter ett

hejdundrande "hurra" fick han posera med sin medalj och ta emot hyllningskramar från sina vänner.

Mer Om VM och Raimer och hans framgång på världsmästerskapet får du läsa om i nästa nummer av Svensk Fallskärmsport.

Tre generationer Nyberg

Ulrika Nyberg

Den 30 juli på Sundsvalls Fallskärmsklubb i Bänkäås gjorde tre generationer Nyberg ett första hopp tillsammans från 3000 meter. Samuel Nyberg, femton år, som gått utbildning och tagit A-cert i mitten av juli firade det genom att hoppa med pappa Tomas och farfar Gunnar. Planet som bara rymmer fyra hoppare fick även med sig Samuels faster Ulrika som förevigade det på film.

Gunnar – som började 1976 och med ett uppehåll under 90-talet – fått ihop drygt trettio aktiva år i sporten hoppar fortfarande även om det inte är så mycket numera. Istället är han lite allt-i-allo på klubben. Tomas Nyberg firar tjugo år i sporten i år och är tandeminstruktör sedan tio år tillbaka. Han har hoppat tandem med Samuel fyra, fem gånger och första gången var när Samuel var sex år gammal. Han var då den yngsta någonsin som gjort ett tandemhopp i Sverige. Det kommer han fortsätta att vara eftersom det förra året beslutades på tandemseminariet att

lägsta ålder från och med 2016 skall vara tolv år för att få göra ett tandemhopp.

Inom familjen finns ytterligare en bror och en sväger till Tomas som är aktiva. Målet är att göra ett nytt hopp i framtiden där alla kan vara med och att de då hoppar från full höjd. Samuel som även är aktiv brottare och tillhör ungdomseliten i Sverige har ett fullspäckt program med mycket brottnig på schemat. Han har hunnit med ett tiotal hopp efter utbildningen och hoppas få lite mer tid så småningom för mer hoppning.

Än så länge är familjen Nyberg ensamma i Sverige om att ha tre generationer aktiva fallskärms-hoppare vilket känns väl värt att uppmärksamma.

SFF-konferens Järva

Svenska Fallskärmsförbundets konferens för ordföranden och chefsinstruktörer är vecka 45, den 12-13 november. Det här året fanns inte tillgång till lokaler och boende i Karlsborg och därför är en annan plats bokad.

Plats: Scandic Järva krog, Stockholm. **Pris:** 1200 kronor per person för helpension, boende i dubbelrum.

Senaste anmälan: Den 12:e oktober. Det är en konferensanläggning med tillhörande avbokningsregler, därför krävs anmälan i tid. **Anmälan till:** Svenska Fallskärmsförbundets kansli på e-post: info@sff.se

Vid anmälan: Ange klubb, namn på CI, namn på ordförande och eventuell specialkost.

Agenda: Kommuniceras i separata meddelanden.

Resevillkor: Vid kurser ordnade av Svenska Fallskärmsförbundet som riktar sig till dess klubbar och enskilda medlemmar ersätts endast resekostnader som överstiger 1000 kronor per person. Om en person har 1200 kronor i resekostnader, ersätts alltså 200 kronor.

Flyg medges bara om du har längre restid än tio timmar med tåg enkel väg. Kostnader för flyg överstigande 1000 kronor skall godkännas av SFF före bokningen.

Bilersättning är 18,50 kronor per mil per bil, vid minst tre personer i bilen.

Eventuella anspråk på reseersättning görs genom anmälande klubbs kassör eller dylik, som sammanställer ett underlag för utbetalning till klubben från SFF. Anspråk på reseersättning skall vara SFF tillhanda senast 30 dagar från avslutad kurs. SFF betalar bara ut reseersättning till klubbar, inte enskilda medlemmar. Eventuella anspråk för denne görs enligt lokal klubbs rutiner.

Reseersättningen bygger på att de riktigt långväga subventioneras, därför är det av stor vikt att du med bilavstånd arrangerar samåkning i bil med hjälp av kursens deltagarlista.

Sun Path STUDENT

*Sun Path Quality,
SkyHook Equipped
Retail Price 2375 USD*

*In Sweden contact:
www.uffeshoppshop.se*

Uffe's Hopp Shop

SKYHOOK RSL

PIA Sustaining member of the PIA

Made with pride in Ræford, NC, USA

www.sunpath.com

Några ord från ordföranden...

Fallskärmsvänner! Hösten är sakta på intågande, men mycket hoppning har vi kvar innan hoppåret 2017 stängs. Med förhoppningsvis fina minnen, gemenskap och många stunder av lärande tillsammans. I skrivande stund är VM i fallskärmsbrottning just avslutat, där vi såg häpnadsväckande prestationer av våra svenska deltagare.

Jag vill börja med att säga att jag är mycket glad och stolt och vill på alla medlemmars vägnar hälsa "superstål-Henrik" välkommen hem till Sverige efter den makalösa prestationen. Världen fick genom honom uppleva det otroliga världsrekordet i speed-skydiving på 601 km/h.

Henrik Raimer är vår första världsmästare inom sporten. Jag fick möjlighet att chatta med Henrik ett dygn efter hoppet och undrade förstås: hur gör man?

Svaret jag fick påminner i stora delar om Ingemar Stenmarks numera legendariska devis, "de e bar å åk". Henrik berättade att man skall vara stabil och slappna av så mycket som möjligt. "I 600km/h! Det kanske är läge för Henrik att avslöja sin hemliga träning med Stenmark i den avlägsna byn Tärnaby eller?"

Min förhoppning är att denna prestation kommer att ge ringar på vattnet, både för våra etablerat duktiga speed-hoppare som konkurrerar med Henrik, men även för dig som vill prova på att falla riktigt fort, med bibehållen säkerhet.

När kör vi ett riktigt speed-läger med prova-på-möjlighet för de som vill träna och tävla? Jag har flera icke-hoppande vänner som är nyfikna och vi har nu en fin möjlighet att sprida budskapet till intresserade.

Vi står nu på glänt till den delen av hoppåret som består av den viktiga förbundskonferensen för hela landets klubbordföranden och chefsinstruktörer. Under en hel helg ska vi utvärdera, reflektera och diskutera kring vår verksamhet. Vad vi uppnått och hur nästa verksamhetsår ska genomföras, resonera kring nödvändiga budgetprioriteringar och skapa samsyn.

Det är viktigt för mig att vi fortsätter på den inslagna vägen med öppen dialog och att vi skapar en bred enighet kring vad som är bäst för medlemmarna och sportens utveckling. Det vill säga – lyfter oss ovanför klubbens dagliga drift och tänker på hur vi skapar en kollektiv kraft som medlemmarna verkligen känner av.

Jag har i flera ledarspalter nämnt vår relation till Försvarsmakten. Vi har gjort en nyrekrytering till vår försvarskommitté och kommer nu att intensifiera arbetet med högkvarteret, för att klarlägga formerna kring ett koncept inom Hemvärnet. Du som besöker förbundskonferensen kommer i detta första läge att få höra om strategierna framöver, vilka för fallskärmsförbundet och medlemmarna kommer att innebära en spännande och utmanande tid de närmsta åren. Jag ser mycket positivt på utvecklingen och den kontakt vi har med Försvarsmaktens representanter – i en omvärld som fått Överbefälhavaren att besluta om permanent militär närvaro på Gotland.

Som avslutning vill jag berätta att jag kommer att ha ett internationellt jobbuppdrag mellan den 19:e september till 25:e oktober. Vår vice ordförande Gunilla Sigurd, kommer att stå vid rodet och styra framåt med säker hand under de sex veckorna. Jag finns tillgänglig för alla medlemmar via min ordförandemail om du önskar kontakt.

Peo Humla,
ordförande i SFF

E-post: ordforande@sff.se

Svenska Fallskärmsförbundet • Sjöhagsvägen 2 • 721 32 Västerås

SFF:s U

För tredje året arrangerade Svenska Fallskärmsförbundet ett uppvisningsläger. Den här gången höll man till på Stockholms Fallskärmsklubb i Gryttjom under fyra augustidagar.

Text Penny Robertson-Pearce
Foto Mikael Söderberg

Jens Grahn som är med i förbundets uppvisningsgrupp var huvudansvarig för lägret. Jens berättar: "I år var vi 15 deltagare och det är alltid kul att se vilket intresse det finns för den här typen av hoppning. Alla hoppare med lägst B-cert var välkomna att delta."

Under veckan hann man med ganska många hopp trots att de två första dagarna blåste bort. "Det gjorde inget" säger Jens, "det är så mycket teori som också ska hinnas med."

Till för publiken

Förutom själva hoppningen får deltagarna lära sig att tillverka streamers – en pappersremsa med tyngd – som används för att säkerställa rätt uthoppningspunkt. De får också lära sig vad som behöver förberedas inför en uppvisning, som att ta kontakt med polis och Luftfartsverket.

"Vi tittade även på film från olika uppvisningar och pratade om vad som är viktigast. Förutom säkerhetstänket förstås, poängterar vi alltid att uppvisningen är till för publiken och att man alltid ska ha en ambition att göra uppvisningen så publikvänlig som möjligt" säger Jens.

Stegrande svårighetsgrad

Under veckan gjordes hopp med stegrande svårighetsgrad. Man började på fältet i Gryttjom där man markerade ett område på cirka 10 gånger 20 meter. Den markeringen flyttade man sedan och placerade på andra ställen för att ställa lite extra krav på förmågan att landa på planerad plats.

Därefter flyttades hoppningen till olika fält i närheten av Gryttjom, alla med lite olika svårigheter och faktorer som kan påverka landningarna. Jens berättar: "Bland annat hoppade vi på Tiperps arena vilket är en spännande och lärorik erfarenhet för alla att flyga över så mycket varm asfalt och hur det påverkar skärmen."

Flaggor, rök och ett bra gäng

Självklart fick alla prova att hoppa med både flagga och rök under veckan, något som är bra att ha gjort innan det är skarpt läge.

Till sin hjälp under lägret hade Jens Grahn, Mikael Söderberg och Sven "Nenne" Pettersson, som även de ingår i SFF:s uppvisningsgrupp.

"Det var ett bra gäng i år och det är kul att se alla utvecklas och bli bättre och bättre under veckans gång", avslutar Jens.

Svenska Fallskärmsförbundet

Ordförande – Peo Humla
Vice ordf. – Gunilla Sigurd
Kassör – Stefan Nilsson
Ledamot – Daniel Ingered
Ledamot – Paula Zielinski
Suppleant – Uno Asker
Suppleant – Jens Grahn

Svenska Fallskärmsförbundet

Peo Humla,
ordförande

uppvisningsläger

Förbundsstyrelsens styrelse

Revisorer

Revisorer – Leif Carlström
och Bengt Johansson.

Revisorsuppleant – Ulf Hjalmarsson.

Representanter i Flygsportförbundet

Ordinarie representant – Narit Pidokrajt.

Suppleant – Penny Robertson-Pearce.

Valberedning

Ledamöter – Robbin Havasi, Magnus Våge
och Sven Petttersson.

Suppleant – vakant.

Ledamot valberedning: Lennart Vestbom.

Suppleant valberedning: Andreas Frisk.

styrelsemedlemmar. För deras ansvarsområden, se "Kontakta SFF" på sidan 35.

Gunilla Sigurd,
vice ordförande

Stefan Nilsson, kas-
sör

Daniel Ingered,
ledamot

Paula Zielinski, leda-
mot

Uno Asker,
suppleant

Jens Grahn,
suppleant

Kanslichef och
riksinstruktör

Petter
Alfsson-Thoor

Publikvänlig på SM-veckan

Linköpings Fallskärmsklubb (LFK) var värd för årets svenska mästerskap i klassisk precisionshoppning under fyra dagar på Himmelstalundsfältet i Norrköping. Det var inte en enkel plats att sätta hälen på tvåcentimeterspricken. Trots det ställde tre nya precisionshoppare upp bland de tolv tävlande.

Text: **Narit Pidokrajt**
Foto: **Mikael Kihlman**

Riksidrottsförbundets största idrotts-
evenemang är SM-veckan. Årets
upplaga hölls i och runt Norrköping och
47 idrotter var representerade på evene-
manget.

Klassisk precisionshoppning har varit
en tävlingsgren under veckan sedan flera
år tillbaka. Konceptet är enkelt: förutom
att kora svenska mästare i individuell
precision och lagprecision handlar det
om att visa upp fallskärmsporten för all-
mänheten och därmed förhoppningsvis
rekrytera nya hoppare.

Förutom oss precisionshoppare nyttja-
de även precision i motorflyg luftrum-

met över den vackra staden. Från luften
såg vi hur andra idrottsgrenar tävlade
både på land och på vatten.

Många åskådare

Det är ett krav från riksidrottsförbundet
att alla idrotter som ställer upp på SM-
veckan ska vara tillgängliga för publik.

Vår tävlingsplats var nära från alla
håll, med max 100 meter från parke-
ringsplatser vid stora vägen, koloniområ-
det, utomhusbadet och cykelvägen. Varje
hopp var mer eller mindre ett uppvis-
ningshopp för publiken som jublade ef-
ter såväl en poängtagning som en miss.

Och när vädret inte var passande för
tävlning skickades ett gäng från Linkö-
pingsklubben upp som demonstrations-
hoppare, ledda av Norrköpingsbon Ma-
lin Ek. Vi lockade på så sätt till oss hund-
ratalts åskådare i alla åldrar.

Stort mediapådrag

TV, radio och tidningar bevakade oss
varje dag. De var intresserade av allt från
själva hoppningen och träningsmetoder-
na, till våra mest rutinerade hoppare –
Jonas Wallberg, Uno Alpfors och Tony
Månsson. Den sistnämnde körde faktiskt
i år sitt femtioförsta SM, en häpnads-
väckande prestation.

En av SFF:s tidigare ordförande, Bo
Olsson, hedrade med ett besök för att
heja på precisionshopparna och för att
stödja tävlingen.

Guldet till "Falken"

Guldmedaljen i individuell precision
gick till Magnus Falk, silvret till Anders

Den som vill bräcka Tony Månsson får ligga i. Länge. I år gjorde han sitt femtioförsta svenska mästerskap.

Carlsson och bronset kammades hem av Michael Alpfors.

I lagprecision tog Gefle 1 hem guld, Skånes Fallskärmsklubb fixade silvret och Linköpings Fallskärmsklubb bronset.

Bland alla de som vanligtvis brukar ställa upp på SM i precision, såg vi den här gången tre nya namn: Pär Säfström, Mia Lamminparras och Mikael Kihlman.

Vid avslutningen fick alla uppleva några akrobatiska low-pass-hälsningar av försvarets Blackhawk-helikopter.

Danmark och Finland syns mer SM-veckan nästa år kommer att äga rum i Borås. I nuläget finns det fler aktiva precisionshoppare i Danmark och Finland än vad det finns i Sverige. Följdakt-

ligen syns de mycket mer internationellt än vad vi gör.

Sverige har inte haft ett enda precisionslag på världscupen, Europa- eller världsmästerskapen på många år – fler precisionshoppare behövs!

Varje hopp var i princip ett uppvisningshopp. Publiken jublade entusiastiskt oavsett miss eller dead-center.

Pär Säfström satsar mot plattan.

Medaljörerna i individuellt: Anders Carlsson, Magnus Falk och Michael Alpfors

Resultat SM i precision 2016

Plats Norrköping, SM-veckan. Tävlingschef Marre Friskman, chefsdomare Zeljiko Prajz.

Individuell precision	1	2	3	4	5	6	7	totalt cm
1. Magnus Falk, FGCC	03	01	01	03	00	01	03	012
2. Anders Carlsson, LFK	01	07	07	01	06	01	16	039
3. Michael Alpfors, SFK	04	03	02	00	16	15	02	042
4. Narit Pidokrajt, FGCC	16	07	16	05	01	04	14	063
5. Per Thonning, SFK	16	09	07	06	08	16	10	072
6. Jonas Wallberg, FGCC	08	07	16	02	16	08	16	073
7. Tony Månsson, LFK	08	01	16	01	16	16	16	074
8. Holger Schmidt, FGCC	16	16	12	16	05	16	04	085
9. Uno Alpfors, SFK	16	16	16	07	16	08	10	089
10. Mikael Kihlman, FGCC	16	16	16	16	16	15	03	098
11. Mia Lamminparras, FGCC	16	16	16	16	16	16	16	112
11. Pär Säfström, LFK	16	16	16	16	16	16	16	112

Lagprecision	1	2	3	4	5	6	7	totalt cm
1. Fallskärm Gefle 1, FGCC	27	15	33	10	17	13	33	148
2. Skånes Bästa, SFK	36	28	25	13	40	39	22	203
3. LFK, LFK	25	24	39	18	38	33	48	225
4. Fallskärm Gefle 2, FGCC	48	48	44	48	37	47	23	295

Skånes Bästa	Fallskärm Gefle 1	Fallskärm Gefle 2	LFK
Uno Alpfors	Magnus Falk	Mikael Kihlman	Anders Carlsson
Per Thonning	Jonas Wallberg	Mia Lamminparras	Tony Månsson
Michael Alpfors	Narit Pidokrajt	Holger Schmidt	Pär Säfström

Petter Alfsson-Thoor:

Normen kontra riktlinjen?

Riksinstruktören
Petter Alfsson-Thoor

Årets livscykel går mot vintersäsong, en tid när de flesta hoppare går i dvala eller ägnar sig åt samvaro genom diverse sociala medier.

Hoppare i grupp på en fallskärmsklubb är något av ett socialt fenomen. Vi säger ofta och med stolthet att alla är välkomna. Man kan dock fundera på om det är hela sanningen, är alla verkligen välkomna? Eller är man bara välkommen om man passar i den norm som fallskärmsklubbens för tillfället mest tongivande grupp fastställt? Finns det en sanning i detta, eller är det påståenden tagna ur luften? Kanske? Kanske inte? Hur är det på din klubb?

Finns det en genomgående samvaro som skapar mål och mening för alla hoppare på klubben, eller är vissa hoppares aktiviteter och viljor viktigare än andras, och varför är det i så fall på det viset. Vill du att det skall vara på det viset?

Jag vill att hoppare skall kunna bedriva sin verksamhet på lika villkor, det vill säga en enskild individs vilja till profit skall inte styra vad som är bäst för alla. Om det finns gemensamma mål som skapar utrymme för alla hoppare att utvecklas i klubben, och verktygen för att förverkliga dem tillämpas, så är din klubb på rätt väg.

Ställ frågan till din klubb. Vad är våra mål med verksamheten, och hur skall vi ta oss dit?

Transportstyrelsen har genomfört verksamhetskontroll av Svenska Fallskärmsförbundet (SFF). Det görs en gång om året för att kontrollera att vi uppfyller uppsatta krav i delegationsavtalet mellan Transportstyrelsen och SFF.

Kontrollen gick bra, SFF var utan anmärkningar. Dock skall tilläggas att Transportstyrelsen hade en förfrågan och en mycket stark markering.

Förfrågan var: Har ni riktlinjer för hoppning genom moln? Ja det har vi. Kan vi få se den?

SBF 402:01. 1.1.9 Hoppning får ej ske utan visuell markkontakt. Avsiktlig molngenomgång får ej genomföras.

Markering: Transportstyrelsen har fått in anmälningar om att det bedrivs hoppning genom moln, och det utreds vad som sker. SFF bör ak-

tivt påverka klubbarna att efterleva uppsatta riktlinjer. Om det fortsätter på det sätt verksamheten bedrivs nu, tvingas Transportstyrelsen att ytterligare reglera hur fallskärms hoppning skall bedrivas. Det vill varken Transportstyrelsen, eller SFF. Det kräver dock en förändring i beteende.

Det här är första gången under mina tio år på Svenska Fallskärmsförbundet som Transportstyrelsen gjort en så tydlig och skarp markering kring vår operativa verksamhet ute i klubbarna.

Det här är första gången under mina tio år på SFF som Transportstyrelsen gjort en så tydlig och skarp markering kring vår operativa verksamhet ute i klubbarna.

klubbarna. Vi måste genomföra förändringar för att möta de krav, som vi redan har på oss själva.

Gränserna är redan tydliga. Vårt förhandlingsutrymme och förtroendekapital står på spel om vi vill fortsätta ha frihet i lufrummet.

Frågan kommer att utredas via riksinstruktören (RI), utbildnings- och säkerhetskommittén (USK) samt Flygkommittén. Frågor som det skall finnas svar på är ansvarsförhållanden i verksamheten.

Vad är inblandade parter rimliga och faktiska ansvar? Hopparen som hoppar av planet, hoppmästaren i flygplanet, piloten som flyger, hoppledaren som är verksamhetsansvarig för dagen, chefsinstruktören (CI) som är operativt och säkerhetsansvarig i klubben, och så vidare.

Det måste redas ut, och det skall vara tydligt i verksamhetsleden, vem som ansvarar för vad.

Innan du tänker... *vi kommer ju inte att kunna hoppa någonting om vi följer de bestämmelserna ordagrant*: vi hoppade 20 000 - 40 000 hopp mer per år och följde dessa riktlinjer för så lite som femton år sedan. Det är genomförbart.

Det här är en punkt som kommer att diskuteras både på CI-sidan och ordförandesidan under förbunds konferensen i mitten av november. Vidare kommer det att tas fram verktyg för att korrigera vår verksamhet till ett rimligare tillämpande av givna gränsvärden.

Som fallskärmsklubb, instruktör och som hoppare har vi fått förtroendet att göra bedömningen om det är hoppbart, enligt de riktlinjer som finns angivna. Anser du att du lever upp till det förtroendet, eller inte? Ställ dig den frågan.

Kommande uppdateringar i SBF (svenska bestämmelser fallskärmsverksamhet):

- Krav på räddningsutlösare vid all hoppning i Sverige från 1 januari 2017.
- Nya riktlinjer för wingsuit.

I praktiken kommer de nya riktlinjerna att handla om att kravet på antalet hopp sänks, men utbildningen struktureras. Det har hänt mycket på wingsuitfronten sedan 1999 då nuvarande styrningar skrevs. Prestandan på overaller och hur man flyger dem har större skillnader och kunskapen om hur man kan utbilda i dem finns tillgänglig.

Jag hoppas att din hoppssäsong varit angenäm. Att du känner en vilja att utvecklas ytterligare i sporten. Kanske bli instruktör eller engagera dig i klubbarbetet på annat sätt.

Nästa års kurser ligger ute. All anmälan sker genom respektive klubbs chefsinstruktör. Se till att din anmälan kommer in i tid och att du avsätter god tid åt förberedelser. Börja redan nu!

Med blicken mot skyn,
Petter Alfsson-Thoor
SFF:s riksinstruktör

SPECIAL GUEST SPEAKER

Dilys Price, Dilys is in the Guinness Book of World Records, as the oldest, active female skydiver!

Why should you attend?

KNOWLEDGE! As you know in our sport knowledge about your gear can help keep you alive to jump another day. With hundreds of riggers and virtually every gear manufacture under one roof, you will never have a better opportunity to learn!

SEMINARS! 4.5 days packed with seminars. We will have some of the most respected people in our industry giving seminars on Rigging, Skydiving, Management, Government, and BASE.

RIGGERS CONTINUING EDUCATION! Riggers attending a minimum of 10 hours of rigging or technical seminars will receive both FAA and PIA certificates to hang in your loft to show your customers your commitment to staying current.

PIA EXPO HALL! Bar none the largest trade show in the skydiving industry. Be the first to see whats new in the sport and the industry as a whole. From weekend skydiver to military purchasing, there is something for

PARACHUTE INDUSTRY ASSOCIATION

PIA

CHATTANOOGA
Tennessee
SYMPOSIUM
FEB 13 - 17
2017

PIASYMPOSIUM.COM

Kymigt väder

Det blev inte riktigt som deltagarna hade tänkt sig under svenska och nordiska mästerskapen i swooping. På grund av dåligt väder blev det en väldigt pressad situation när deltagarna endast hade några få chanser att sätta sina hopp i de tre olika tävlingsgrenarna.

Text: Emelie Selin

Foto: Peter Törneman, Anders Strandberg

Tre dagar med mycket moln och vind är inte optimalt för en tävlingsdeltagare i swooping. Vanligtvis gör man tre hopp vardera i disciplinens tre grenar distans, hastighet respektive zonprecision. Men på grund av att vädergudarna hade andra planer blev tiden för knapp vilket minskade antalet försök till bara tre hopp, det vill säga ett hopp per gren.

”Det var en utmaning”, säger vinnaren Stefan Burström och fortsätter: ”Det första hoppet började stabilt, men det blev nervöst och svettigt värre när jag insåg att man inte skulle få fler än tre hopp totalt. En liten detalj kunde avgöra om man blev vinnaren eller förloraren.”

Sitter i de små detaljerna

Både Stefan Burström och Barton Hardie gjorde samma misstag i grenen hastighet, där man ska passera två ingångskoner och sedan snabbast möjligt passera utgångskonerna. Däremellan fångar en sensor upp hastigheten. Snabbast är bäst.

I det hoppet var vinden normal med fem sekundmeter på marknivå, men på

högre höjd var vinden starkare. Sådant är inte alltid lätt att förutse när man planerar hoppet på marken. Innan man kör in mellan konerna gäller det att ha samlat så mycket fart att man kommer upp i en bra hastighet längs marken. Men i och med att det var motvind så hamnade de för långt bak på banan för att få den rätta farten från startkon till slutkon.

”Man kan inte säga att det bara handlade om det, för mycket sitter i små tekniska detaljer också. Men ibland gäller det att ha vinden på sin sida”, kommenterar Stefan.

Det besvärliga vädret var förstås frustrerande för deltagarna som tränat mycket inför SM. Stefan Burström berättar att han, två till tre veckor innan, hade gjort cirka 100 träningshopp. Trots att tålamodet fick ta lite stryk av det dåliga vädret och några omhopp, så var det ändå god stämning. ”Vi är alla vänner. Det fanns ingen rivalitet, alla tävlar mycket med sig själva.”

Förbättra oddsen

På frågan om hur man ska förhålla sig till dödsolyckan som skedde under fjolårets täv-

ling slår han ner blicken med en viss sorg. Inte bara för Kenneth Linnseth, utan också för alla de som gått bort under årens lopp.

”Kan man inte hantera död så ska man nog inte hålla på med den här sporten. Jag tittar hela tiden på min egen hoppning och tänker att det är farligt, men också på hur jag kan göra för att förbättra mina odds.”

Långt från träning till tävling

Om man vill tävla i swooping är det ett ganska stort steg från det man börjar träna i grenen tills man kan tävla i nationella mästerskap. Man måste vara väldigt envis och målmedveten och ha bra koll på hur andra gör. Man måste se och lära.

Stefans bästa tips är att ta kontakt med en bra coach eller mentor som kan ge många tips och hjälp på vägen:

”Ha som mål på din första tävling att vara med för att se och lära och sikta inte på att ta poäng i varje runda. Att ta poäng i en av rundorna och alltid landa säkert är en bra nivå.”

”Och man måste komma ihåg att alla börjar från noll så det är ingen idé att stressa.”

på swoop-SM

Stefan Burström

Anders Strömberg

Bakgrundsbilden – Stefan Burström doppar tån. Foto Peter Törneman.

Stefan diskuterar med Nico Emanuelsson om de skulle kunna göra en mindre tävling för de som är intresserade av att börja tävla i swooping, men sådant kräver mycket engagemang om det ska kunna förverkligas.

En riktig utmaning

Stefan berättar att pond-swooping är en tokrolig och utmanande tävlingsgren. Framförallt hastigheten är spännande men också känslan av fullständig kontroll över sin kropp och sin skärm. Speciellt i grenen zonprecision där den gemensamma åsikten bland deltagarna tycks vara att den är svårast, men också roligast. Man måste vara flink på att kontrollera flera saker samtidigt.

Stefan menar att swooping passar den som gillar självständiga tävlingsformer och vill gå efter sitt eget schema. Men man tränar mycket i grupp också, vilket är roligt och utvecklande, men man är ändå fri att bestämma sitt mål.

Just nu är det målet en medalj på världscupen nästa år. ■

Resultat swooping 2016, svenska och nordiska mästerskapet

Plats Gryttjom, Stockholms Fallskämsklubb. Tävlingschef Carolina Mallwitz, chefsdomare Anders Berggren.

Hastighet, distans och zonprecision – svenska mästerskapet

Ett hopp i delgrenarna:	hastighet	distans	zonprec.	totalt
1. Stefan Burström, SF	83,343	87,837	100,000	271,180
2. Fredrik Eklund, SF	86,766	90,146	81,318	258,230
3. Lars Nyström, SF	98,997	66,139	75,824	240,960
4. Johan Karlsson, FGCC	100,000	100,000	32,967	232,967
5. Niclas Emanuelsson, SF	80,286	84,737	56,043	221,066
6. Rikard Larfors, SF	43,459	59,285	41,758	144,502
7. Tomas Almbo, SF	0,000	72,820	0,000	72,820

Lagtävling i swooping – nordiska mästerskapet

1. Lag Sverige	hastighet	distans	zonprec.	totalt	745,107
Stefan Burström	83,343	87,837	100,000	271,180	
Lars Nyström	98,997	66,139	75,824	240,960	
Johan Karlsson	100,000	100,000	32,967	232,967	
2. Lag Norge					693,481
Barton Hardie	80,215	92,018	89,010	261,243	
Övind Krageboen	85,294	62,557	74,725	222,576	
Daniel Eriksen	51,173	82,665	75,824	209,662	
3. Lag Finland					393,617
Vikke Tuomaala	98,997	73,720	84,615	257,332	
Klas Ramsey	0,000	77,538	52,747	130,285	
Juho Mäntylä	3,000	0,000	3,000	6,000	

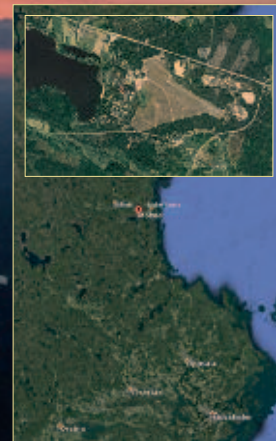
Hastighet, distans och zonprecision – NM individuellt

Endast ett hopp i delgrenarna:	hastighet	distans	zonprec.	totalt
1. Stefan Burström, Sverige	83,343	87,837	100,000	271,180
2. Barton Hardie, Norge	80,215	92,018	89,010	261,243
3. Fredrik Eklund, Sverige	86,766	90,146	81,318	258,230
4. Vikke Tuomaala, Finland	98,997	73,720	84,615	257,332
5. Lars Nyström, Sverige	98,997	66,139	75,824	240,960
6. Johan Karlsson, Sverige	100,000	100,000	32,967	232,967
7. Övind Krageboen, Norge	85,294	62,557	74,725	222,576
8. Niclas Emanuelsson, Sverige	80,286	84,737	56,043	221,066
9. Daniel Eriksen, Norge	51,173	82,665	75,824	209,662
10. Rikard Larfors, Sverige	43,459	59,285	41,758	144,502
11. Klas Ramsey, Finland	0,000	77,538	52,747	130,285
12. Mikko Hallanoro, Finland	0,000	78,820	47,252	126,072
13. Hans Christian Amle, Norge	0,000	57,994	63,736	121,730
14. Jan Einar Soltvedt, Norge	3,000	54,540	56,043	113,583
15. Marek Skowron, Finland	3,000	72,220	0,000	75,220
16. Tomas Almbo, Sverige	0,000	72,820	0,000	72,820
17. Anders Emil Hustoft, Norge	0,000	0,000	32,967	32,967
18. Veli-Matti Keskinen, Finland	3,000	0,000	3,000	6,000
18. Juho Mäntylä, Finland	3,000	0,000	3,000	6,000
20. Therese Emilie Tjilrem, Norge	3,000	0,000	0,000	3,000
21. Johan Bryhni, Norge	0,000	0,000	0,000	0,000
21. Marianne Lisberg, Danmark	0,000	0,000	0,000	0,000

Solen sken över Mohed

Sista liften på midsommardagen
gick strax innan midnatt

Efter flera tuffa år bjöd Söderhamnsklubben åter upp till dans i fantastiska Mohed med traditionellt midsommarboogie. Tony Hillman Johansson, ny ordförande i klubben: "Det var dags att sätta Mohed och Söderhamns Fallskärmssklubb på hoppkartan igen och återuppta en gammal och härlig tradition."

Text: Penny Robertson-Pearce
Foto: Sofia Lindroth

Redan i slutet av förra året började planerna för boogiet att ta form. Tony kontaktade Peter Törneman, dåvarande ordförande i Stockholmsklubben, och fick ett löfte om att låna ett större flygplan till midsommarhelgen.

"Jag kände att jag ville slå på stort med en hel hoppvecka, stort flygplan, midsommarfirande och en massa andra aktiviteter. Vi har haft ett par rejält tunga år de senaste fem åren med många bakslag", säger Tony och förklarar vidare:

"Vi har haft många problem med vårt flygplan de senaste åren, inbrott och nu senast vattenläcka. Klubben befann sig i

lite av en kris och det var hög tid att se framåt igen och slå på stort."

Resultatet blev ett midsommarboogie som fallskärmssverige sent ska glömma. Det kom hoppare från Skånes Fallskärmssklubb i söder till Umeås Fallskärmssklubb i norr. Sammanlagt var det runt 130 hoppare incheckade som representerade nästan alla klubbar i Sverige.

Trots det fantastiska vädret gjordes moderata 1280 hopp under veckan. Tony förklarar:

"Ett midsommarboogie är så mycket mer än bara hoppning. Det är fallskärmshoppningens motsvarighet till festival. Många kommer med inställningen att framförallt umgås med hoppvänner från hela Sverige och ha kul, förutom att hoppa förstås!"

Rolig hoppning

Sara Josefsson som också var med i organisationsgruppen håller med och säger:

"Målet var att alla skulle ha trevligt och roligt och vi hade därför ordnat lite andra aktiviteter än bara vanlig traditionell hoppning."

Både på torsdagskvällen och på midsommarafton bjöds det på strandlandningar där hoppare med lägst C-cert kunde delta. På midsommardagen när

hoppningen var planerad att komma igång tidigast efter lunch, erbjöds midsommarboogie.

"Det är något som bara är möjligt att genomföra i nordligare delar av Sverige och var därför väldigt uppskattat. Vi körde fem lifter med start efter 22-tiden och de sista landade på fältet strax efter midnatt", berättar Sara.

De som hoppade mest under veckan gjorde cirka 30 hopp men de flesta hoppade ganska måttligt. Rikard Larfors från Stockholm höll kalottkurs tisdag till tors-

Det är tradition att ha en elorgel spelandes under midsommar i Mohed. I traditionen brukar också ingå att tysta den.

Clownen Pär Säfström vann bästa utklädnad i midsommarmaskeraden. Utöver några teletubbies hade han även sällskap av ett zoo bestående av Camilla Björklund, Niklas Larsson och Sofia Lindroth.

dag med ett antal deltagare, i övrigt var det mest vanlig skojhoppning.

Sofia Lindroth, tidigare ordförande i Söderhamnsklubben, säger: ”Det var väntat att hoppare från mindre klubbar skulle tycka att det var roligt att hoppa från ett större flygplan som Twin Ottern, vilken tar 24 hoppare, men det var också kul att hoppare från större klubbar tyckte det var skoj att prova ett litet flygplan som vår Cessna.”

Alltid härlig stämning

Tony, Sara och Sofia har varit en del av kärnan i organisationen. De är tre ganska nya hoppare med mellan två till fyra år i sporten. De har fått hjälp från resten av klubben men Söderhamns fallskärmsklubb består idag bara av 35 medlemmar. Man hoppas på att kunna utöka medlemsantalet igen.

I slutet av 90-talet var klubben riktigt stor med nästan 200 medlemmar. Det kan man förstå när man besöker Mohed, som är ett fantastiskt bra hoppfält med enorm kapacitet vad gäller faciliteter och möjlighet att ta emot så här många besökare på en gång.

Det strålande midsommarvädret bidrog såklart till den allmänna trivselen men det handlar om mer än så.

Sofia säger: ”Vi från SÖFK brukar alltid lyfta fram den fina stämningen vi har i klubben och här i Mohed. Det är roligt att alla som kom nu verkligen förstår vad vi menar. Trivselkänslan finns alltid här oavsett om vi bara är 20 personer på plats eller som nu 130. Skillnaden är bara att man till exempel inte behöver köa till badtunnan när vi är färre här”, tillägger Sofia skrattande.

Picknick i det gröna

Midsommarboogiet fick idel lovord från många av de som var där. Flera menade att det fortsättningsvis borde firas midsommar i Mohed varje år.

Själva midsommarfirandet inleddes med ett in hopp på stranden intill campingen där många hyrt stugor över helgen. Efter det dukades det upp till mysig sommarpicknick på gräsmattan utanför hangaren. ”Det var lite av en chansning med det upplägget, men vädret visade sig ju från sin allra bästa sida så det blev riktigt lyckat” berättar Sara.

Enligt tradition skulle även orgeln – som irriterat alla i hangaren med sitt entoniga spelande i flera dagar – brännas upp. Den traditionen håller klubben hårt på.

”Det börjar bli svårt att få tag på gamla hederliga elorglar”, säger Sara. ”Vi får

jaga på Blocket varje år och det kändes lite jobbigt en av gångerna, när säljarna var ett gammalt par som bara ville sälja om orgeln kom till ett gott hem...”

I prisutdelningen till ”bananadrop” var det lätt att kora årets vinnare. Man lyckades bara hitta en enda banan på hoppfältet så man kan ju undra var resterande damp ner någonstans. Kvällen avslutades med musik i hangaren och rekordförsök i ”tvålrumpa” där deltagarna nakna skulle glida på såpade presenningar så långt som möjligt.

Hoppas på repris nästa år

När Tony får frågan om det blir midsommarboogie i Mohed 2017 svarar han: ”Det vore fantastiskt kul såklart. Men det är otroligt mycket arbete. Vi i kärntruppen har lagt ner säkerligen upp emot 500 arbetstimmar tillsammans för att det skulle kunna genomföras.”

Tony tillägger: ”Jag har varit den stora visionären med planerna och de andra har ordnat med alla detaljer för att få det att fungera. Om vi skall köra boogie nästa år igen hoppas vi att alla medlemmar återigen vill ställa upp och genomföra

det och vi tar såklart tacksamt emot hjälp från andra klubbar också.”

Arrangörerna är glada att så många hoppare valde att komma och fira midsommar med dem i Mohed och bidra till en oförglömlig vecka. ”Vi ville göra en hoppfest men det blev en riktig familjefest för hela hoppssverige” säger Tony.

Eller som någon också uttryckte det: ”Boogiekänslan var tio av tio möjliga.” ■

Istället för långbord blev det megamidsommarpicknick på filtar i solen framför hangaren. Bra alternativ, eller vad säger du Mia Lamminparras?

Artur Kransengren Buracki landar vid Florsjöns strand.

På midsommarafton avslutades hoppningen med strandlandning vid Florsjön inför stor publik, en av flera midsommartraditioner i Mohed.

Family week på

På Bänkås finns allt som behövs för att kunna erbjuda hoppa-
re en fantastisk vecka med väl tilltagna faciliteter och hög
mysfaktor. Trots problem med att få tag på ett flygplan så
blev veckan av som planerat.

Text Penny Robertson-Pearce

Foto Martin Åström

Arets hoppvecka för Sundsvalls Fall-
skärmsklubb – som även kallas Bän-
kås family week – ägde rum den 2-9 juli.
”Vi var tyvärr tvungna att ändra på datu-
men i år mot vad som var planerat på
grund av problem att boka upp ett flyg-
plan” berättar Nenne, ordförande i klub-
ben sedan 2010.

Nenne fortsätter: ”Det där med flyg-
plan har de senaste åren visat sig vara den

största stötestenen. Under ett par år fick
vi hjälp av Stockholms fallskärmsklubb
med att låna AN 28:an och de två senaste
åren har vi lyckats få tag i flygplan från
Finland.

Skåneklubb räddade veckan

”I år fick SUFK tyvärr nej från Finland
och när det bara var en månad kvar till
hoppveckan så kom Skånes Fallskärms-

klubb in som en räddande ängel. De lå-
nade ut sin de Havilland Beaver. ”Vi är
dem evigt tacksamma” säger Nenne med
eftertryck och fortsätter: ”För att få till
hoppveckan krävs dessutom varje enskild
medlems medverkan. Alla gör en fantas-
tisk insats på olika sätt för att det ska gå
att genomföra. Kent-Ove Ulander, som
tar över ordföranderollen efter mig vid
årsskiftet har redan nu klivit in och tagit

Bänkås

ett extra stort ansvar och på så sätt bidragit med en stor insats för att genomföra boogiet.”

Klubben som består av 25 medlemmar fick i år besök av gästhoppare från fem olika svenska klubbar och även hoppare från Bodö Falskjermsklubb i Norge. Totalt var det som mest 40 hoppare på plats.

Kul aktiviteter trots sämre väder

Två dagar blåste bort helt så under veckan blev det bara ett par dagar med hoppning. Under de dagarna passade man på att genomföra populära tävlingar som ”bananadrop” och ”Pops classic” som är en landskamp mellan Norge och Sverige i ölprecision.

Men inte heller under de blåsiga dagarna gick det någon nöd på besökarna. Festkommittén hade satt ihop ett gediget program, fullt av olika aktiviteter att roa hopparna med under de dagar hoppningen uteblev.

Nenne skrattar och säger; ” De gjorde ett hästjobb för att underhålla oss allihop! Massor med olika tävlingar och le-

kar och dessutom åkte vi iväg hela gänget för att göra en musikvideo i Chris Rehns musikstudio en av dagarna.” Han fortsätter; ”Det har blivit lite av en tradition och eftersom Chris förutom att vara

klubbens chefsinstruktör, också är framstående musikproducent så blir det ju lite extra kul. Det är ännu oklart när musikvideon släpps men jag lovar att den är underhållande” avslutar Nenne. ■

Örebro på frammarsch

ULTRA BOOGIE!

Finaste hatten, skönaste stolen.

Nicklas Jansson var där.
Fredrik Göstasson också.

Angelica Salevik i det kritiska "in-bagen-innan-det-smiter-momentet".

Örebro Fallskärmklubb firar 40 år och är just nu en av Sveriges mest växande klubbar. Med tanke på det ville de göra något extra i år och slog därför på stort genom att arrangera ett Ultraboogie en vecka i augusti.

Text Penny Robertson-Pearce
Foto Pelle Andersson

Örebroklubben som håller till på Örebro flygplats har nästan tredubblat sitt medlemsantal de senaste två åren. Bakom det ligger ett gäng mycket drivna hoppare och föreningsmännskor.

Idén med ett boogie växte fram i samband med att det i år var ÖFK:s 40-årsjubileum. Marie Carlsson – som tillhör klubbens nyare hoppgeneration – var med i organisationsgruppen och berättar:

”Det var en rejäl chansning alltihop. Vi hade ingen aning om hur många hoppare som skulle besöka oss eftersom vi gick ut relativt sent med informationen. Men vi bokade upp FKCG:s PAC för hela veckan och bestämde oss för att köra.”

Marie fortsätter: ”Styrelsen ville verkligen genomföra evenemanget och var beredda på att stå för delar av kostnaderna om det skulle behövas.”

Fullt med folk

Till klubbens glädje besökte närmare 60 hoppare Örebro under augusti-

veckan. Förutom alla Örebrohoppare kom det hoppare från ytterligare sju klubbar. Edvin Bengtsson som också var en del av organisationen håller med Marie:

”Det var verkligen kul att det var så många som kom. Under två av dagarna var det helt fullt med folk, och husvagnar överallt.”

Han fortsätter: ”Tyvärr blåste det en hel del under veckan vilket innebar att vi fick ställa in den planerade ballonghoppningen. Men inhopp i den så kallade ”Hästhagen” blev det i alla fall under två av kvällarna.”

Joel Christiansson som är klubbens chefsinstruktör och en av de stora drivkrafterna berättar att det gjordes 500–600 hopp under veckan trots att de hade en del otur med vädret.

Joels vapendragare Carl Ericsson, som är ordförande, framhåller att klubbens tillväxt de senaste åren beror på ett starkt lagarbete och ett tydligt mål mot att växa till en medelstor klubb. I fjol stack Calle ut hakan på förbundskonferensen och ”lovade”

4 000 hopp under 2018, vilket är fullt möjligt med den framåtanda klubben hittills visat.

Största boogiet på egen hand

Veckan innan Ultraboogiet var det fullt ös på klubben med veranda- och manifestbygge. Det installerades Skywin i det nya manifestet och alla förberedelser gjordes för att kunna ta emot många hoppare. Att arrangera ett boogie av den här storleken har ÖFK aldrig tidigare gjort på egen hand.

Jesper Bergstrand som är gammal Örebrohoppare sedan många år berättar: ”Förr brukade vi ju arrangera Ber mudaboogiet tillsammans med Nyköpings Fallskärmklubb och Linköpings Fallskärmklubb. Men Ultraboogiet är det första i sitt slag, med klubbens nya generation hoppare.”

Marie berättar att det en av kvällarna ordnades ”ultrakorvgrillning”: ”Det roligaste den kvällen var att ett gäng äldre, före detta aktiva hoppare, dök upp för att ha en trevlig kväll

Hercules Östberg och Rikard Magren var där,

men Tomas Lütjohann hade ännu roligare.

med oss. De berättade en massa kul historier från förr och det var verkligen underhållande.”

Klubben stod för coacher

Under veckan hjälptes alla klubbmedlemmar åt att driva manifest, markan och allt runt omkring. Det finns en stark laganda i klubben. Maria Österberg som löste veteranlicens i år och kom tillbaka till hoppningen efter nästan 20 års paus har bara positivt att säga:

”Det var så härlig stämning under veckan och trots att alla vi medlemmar hjälptes åt så blev det såklart mycket hoppning även för oss.”

Maria fortsätter: ”Själv passade jag på att hoppa FS4 med coachen Johannes Andersson från SM-laget Team C4 som delade med sig av sina kunskaper.”

Övriga coacher på plats var Axel Salomonsson, Hercules Östberg och Rikard Mogren i friflygning och VFS och Staffan Uneståhl Ortlieb som passade på att coacha kalottflygning för de som ville. Klubben stod generöst för alla coacharvoden så det var fritt fram för deltagarna att ta hjälp av dem så mycket de orkade och hann med.

40-årsfest

Ett riktigt 40-årsfirande ägde senare rum genom en kräftska i september. Inför nästa år har klubben stora förhoppningar och planerar definitivt en repris av årets Ultraboogie.

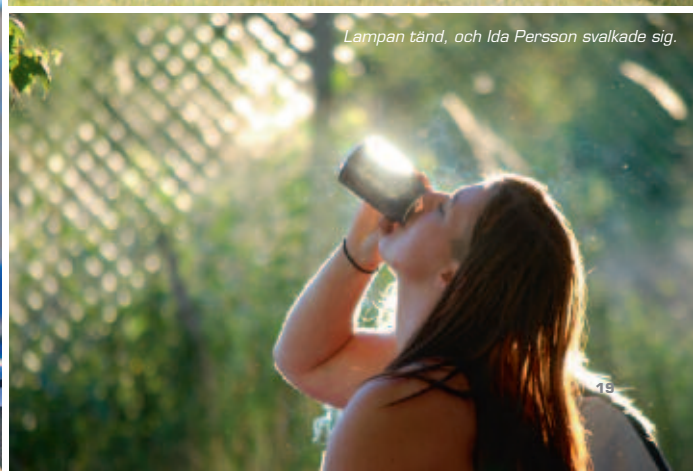
Så håll ögonen öppna och missa inte tillfället att besöka en riktigt trevlig klubb med mycket driv och många framtidsplaner. ■

Mårten Christiansson har brått att packa fallskärm, och upp igen.

Mest kul hade nog Rikard Mogren.

Lampan tänd, och Ida Persson svalkade sig.

Aros värd för

SMM 20

*Hoppare redo för
avfärd till ilastringen.*

16

Det var elva år sedan Fallskärmsklubben Aros i Västerås stod som värd för stora SM och nu var det äntligen dags igen. De flesta identifierar Västerås med tävlingsgrenen tiomanna speedformation som anordnats där i många år. Istället gjorde nu 82 deltagare under två fullspäckade dagar upp om medaljerna i fyrmanna formationshoppning (FS4), vertikal formationshoppning (VFS), kalottformation (CF) och speed skydiving.

På onsdagskvällen den 27 juli inleddes svenska mästerskapen med en invigning som bestod av uppvisningshoppning med rök, flaggor och wingsuitformation. En av kommunens konsulter belönades också med ett tandemhopp som tack för sin insats med

forts. på sidan 22 ➤

Text Penny Robertson-Pearce

Foto Lars Eklund (miljöbilder), Amanda Gyllenpanzar (presuttdelningar)

Foto Lars Eklund

Seth Ericson coachar Skånelaget Cumulunimbus.

► forts. från sidan 21

att marknadsföra evenemanget. När uppvisningen var klar samlades alla deltagare för informationsmöte och lottning. Efter att FS4-lagen och VFS-lagen gått och rullat morgondagens första hopp valde många att avsluta kvällen tidigt.

Långa dagar med bra flyt

Torsdagen började redan klockan sju på morgonen. Trots att vädret verkade aningen tveksamt under förmiddagen kunde lifterna rulla på och vartefter dagen gick blev vädret bättre, med undantag för en kortare regnskur på eftermiddagen som innebar ett uppehåll på en halvtimme. Det gjordes 34 lifter under dagen och de sista hopparna landade strax före nio.

”För antal lifter på en dag med Caravanen är det ett rekord för Aros, som sä-

En av dagens många bilturer till ilastningen.

kert kommer att hålla i sig ett tag”, berättar Kalle Gustafsson som är ordförande i klubben. Hans uppgift var även att vara publikvärd och ta hand om de besökare som kom till Johannisbergs flygplats under de två tävlingsdagarna. ”Det var många Västeråsbor som kom ut och var nyfikna på vår sport, vilket verkligen var jättekul”, fortsätter Kalle.

Under torsdagen hann FS4-lagen göra sex omgångar och VFS-, CF- och speedhopparna gjorde fem hopp vardera. Efter avslutad hoppning på torsdagen genomfördes även en dopingkontroll av Riksidrottsförbundets dopinggrupp. Det var många år sedan en dopingkontroll genomfördes på tävling i fallskärmshoppning men nu var det alltså dags. Sex deltagare, en från varje gren och klass, både tjejer och killar deltog i kontrollen.

Även på fredagen lyfte planet klockan sju med ett gäng morgonpigga hoppare. Förhoppningen var att kunna slutföra grenarnas alla omgångar under eftermiddagen så att prisutdelning kunde genomföras före den gemensamma middagen.

Penny Robertson-Pearce som var tävlingschef under SM berättar: ”Tack vare bra väder, bra piloter och duktiga funktionärer flöt både torsdagen och fredagen på hur smidigt som helst.” Penny fortsätter: ”Det var sådan jättehärlig och positiv stämning bland alla deltagare, funktionärer och alla hjälptes verkligen åt. Allt gick som på räls!”

Inga stora överraskningar

Vid fyra på eftermiddagen var tävlingen avslutad och prisutdelningen startade på utsatt tid klockan fem.

Det var inga stora överraskningar på prispallen i FS4-hoppningens öppna klass. Förhandstippade Gryttjom Volo från Stockholms Fallskärmsklubb, SF, steg återigen upp på segerpallen för ännu ett välförtjänt guld. På silverplatsen kom Stockholmslaget Echowchamber som efter en säsong som framgångsrikt tunnelling bestämt sig för att ge sig ut i fria luften. Bronsmedaljerna gick till Linköpingslaget Aurora tätt följt av nya laget Meija som gjorde en framgångsrik debut tillsammans. De belönades med ett särskilt

Paus i SM-stolen för Anders Brouzell och Martin Bäcklin.

Coola SM fötter tillhörande Daniel Eftodi.

forts. på sidan 26 ➤

Resultat

SM 2016

FK Aros

tävlingschef Penny Robertson-Pearce, chefsdomare Zeljko Tanaskovic

CF2 sekvens

	1	2	3	4	5	6	7	8	Totalt	Snitt
1. Entangled, FGCC	22	23	16	17	23	18	24	18	161	20
2. 3G, FGD	17	16	14	12	21	14	25	17	136	17

Vertikal formationshoppning, VFS: Unicorns United, Kwansta Kwattro och Vikings.

Kalottformations-laget Entangled.

VFS	1	2	3	4	5	6	7	8	J.O.	Totalt	Snitt
1. Kwansta Kwattro, SFK	4	2	5	6	2	4	9	4		36	4,5
2. Vikings, FHS	1	1	0	4	0	0	6	2	4	14	2,25
3. Unicorns United, SF	1	3	1	2	0	2	3	2	3	14	2,13

FS4, öppen klass	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Totalt	Snitt
1. Gryttjom Volo, SF	22	18	15	15	19	14	20	15	25	18	181	18,1
2. Echochamber, SF	20	17	12	16	21	11	18	14	19	17	165	16,5
3. Aurora, LFK	15	13	10	10	14	10	13	9	13	11	118	11,8
4. Meija, SF	12	12	10	10	12	9	13	11	17	11	117	11,7
5. C4, FKA	11	10	9	9	14	7	8	10	15	11	104	10,4

På pallen i FS4-hoppningens öppna klass: Aurora, Gryttjom Volo och Echochamber.

Speed skydiving

	1	2	3	4	5	6	7	8	Snitt
1. Henrik Raimer, SF	444,81	430,00	431,43	424,86	456,84	466,58	458,65	470,32	463,10
2. Daniel Hagström, SF	424,49	438,48	431,67	459,59	443,25	446,27	446,65	0,00	448,94
3. Henrik Andersson, ÖFSK	426,05	388,30	444,56	457,86	435,84	434,81	432,97	447,24	446,38
4. Lars Eklund, ÖFSK	407,08	414,84	415,68	420,89	424,82	424,07	414,17	427,38	424,29
5. Daniel Eftodi, FK Syd	414,12	364,13	382,92	393,29	369,89	351,68	OB	381,22	392,89
6. Lucy Westgarth, England	314,09	304,53	298,21	305,59	324,51	320,20	302,77	0,00	316,10

Gubbstön, Linköpings Fallskärmsklubb, segrare i FS4-hoppningens AA-klass

FS4, klass AA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Totalt	Snitt
1. Gubbstön, LFK	10	7	8	9	10	9	6	8	6	9	82	8,2
2. Team HFSK, HFSK	5	6	6	7	7	5	5	6	7	3	57	5,7

FS4, klass A

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Totalt	Snitt
1. Kwansta Synchro, SFK	12	21	12	8	11	9	10	9	14	7	113	11,3
2. Cukumonimbus, SFK	8	14	9	6	7	5	10	7	14	6	86	8,6
3. Falling Cheetahs, FKA	10	11	9	8	8	6	10	8	8	7	85	8,5
4. T3 Rejält bredband, UFK	3	1	4	0	3	2	5	3	3	5	29	2,9

De tre bästa lagen i FS4-hoppningens klass A: Falling Cheetahs, Kwansta Synchro och Cukumonimbus.

Joey Jones coachar västerås laget Team.

► forts. från sidan 23

domarpris för kommande och lovande lag i FS4 bestående av enbart kvinnor.

I intermediateklassen som hade två deltagande lag vann Linköpingslaget Gubbstön och i FS4 singel A-klassen segrade Skånelaget Kwansta Synchro.

I kalottformation såg vi det välbekanta laget Team Entangled försvara sin SM-titel från ifjol. Förutom medaljer och RF-tecken erhöll de även ett särskilt vandringspris som kallas "The Lion King Hookknife" samt tilldelades ett stipendium från Anders Sandviks minnesfond.

3G från FK Dala fick nöja sig med en andraplats men gläds istället åt chansen

Samling i skåneläget.

att få åka till VM i Chicago tillsammans med Team Entangled och tävla för de svenska färgerna.

Bättre och bättre speed

I speed skydiving, den nyaste av våra frifallsgrenar där det gäller att falla så fort som möjligt, finns ett gäng duktiga hoppare som bara blir bättre och bättre och även börjar hävda sig internationellt.

Bäst under SM var Henrik Raimer från SF som hittills haft ett riktigt bra år med ständigt förbättrade resultat. En härlig revansch för fjolåret eftersom "Raimer" under större delen av den säsongen

gick med foten i gips. Silvret gick till Daniel Hagström från SF och bronset gick till Henrik Andersson från Östersund.

Årets speedtävling hade sex deltagare. En av dem var Lucy Westgarth från England som gästade SM för att få en bra förberedelse inför det engelska mästerskapet i augusti. Lucy, som är ganska ny inom speed skydiving, var nöjd med sina resultat och gjorde bland annat personbästa.

Friflygning uteblev men VFS växer

Det var första gången på många år som det på SM delades ut medaljer i vertikal

forts. på sidan 28 ➤

Några av domarna njuter av välfortjänt lunchpaus.

Några röster om SM

Mikael Kaulanen, Gryttjom Volo, guldmedaljör:

"Som tävlande kändes allt väldigt bra organiserat. Det var enkelt för oss, tydlig information, riktigt bra käk och mycket bra och effektiv flygning.

Stor eloge till hoppladaren, Elof Wecksell, som läste av det ibland besvärliga vädret som ett riktigt proffs. Det var också väldigt roligt att se så många lag delta i de olika FS4-klaserna. Det var riktigt spännande att följa striderna om placeringarna i de olika klasserna."

Adrian Cederholm, Kwansta Kwattro, guldmedaljör:

"Superkul tävling med grym organisation, som vanligt när Penny håller i trådarna! Det ska bli spännande att se utvecklingen i VFS till nästa år med oss i Kwattro, Vikings och Unicorns och förhoppningsvis ännu fler lag."

Pia Berggren, domare i FS4, VFS och CF under SM:

"För oss domare känns det alltid bra när det flyter på arrangörmässigt och när vi känner att vi hinner med bedömningen och ligger i fas hela tiden. Vi hade ett lagom jämnt tempo under båda dagarna vilket jag tror alla uppskattade. Det märktes också att det var gott om funktionärer och det är så kul när många vill vara med och hjälpa till."

► forts. från sidan 27

FS4-laget Aurora nöjda efter ett av sina hopp.

formationshoppning, VFS. Det var även historiskt med så många som tre lag i den här grenen som säkert kommer att bryta mer mark i svensk hoppning tack vare tunneln i Bromma.

Segrade gjorde Kwansta Kwattro från Skånes fallskärmsklubb som gjorde riktigt bra ifrån sig för att vara första mästerskapet tillsammans. Silvret krävde en spännande ”jumpoff” som ledde till att Smålandslaget Vikings knep medaljerna med liten marginal före United Unicorns

från SE. Istället för medaljer åkte de hem med domarnas särskilda utnämning att vara ett nytt lovande lag med enbart kvinnor.

Det som saknades på SM var friflygningen. Det fanns en del potentiella lag som kunde ställt upp i den öppna klassen. Men på grund av en del olyckliga omständigheter under sommaren så kom inget av dessa lag till start. I intermedia-teklassen fanns ett anmält lag, Project AW, som tränat hårt under hela året. De

valde att avstå deltagande eftersom det inte fanns något motstånd och det var säklart trist att grenen friflygning uteblev helt och hållet.

Även i grenen freestyle fanns ett lag anmält men som valde att avstå deltagande av samma anledning. Man kan alltid hoppas på att vindtunneln skall få igång nya freestylehoppare – det är en väldigt kul gren som passar både för indoor- och frifalls-SM.

Sponsorer och mediabevakning

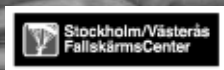
När domarna och funktionärerna också fått lite uppskattning i form av små gåvor och rungande applåder, delades en del småpriser ut som uppmuntran från domarna. Bland annat fick Seth Ericson ett pris för sin insats som coach för tre lag under SM. Extrapriserna som delades ut var skänkta av tävlingens sponsorer.

”Vi är så tacksamma för de sponsorer vi har. De är ovärderliga!” säger Penny.

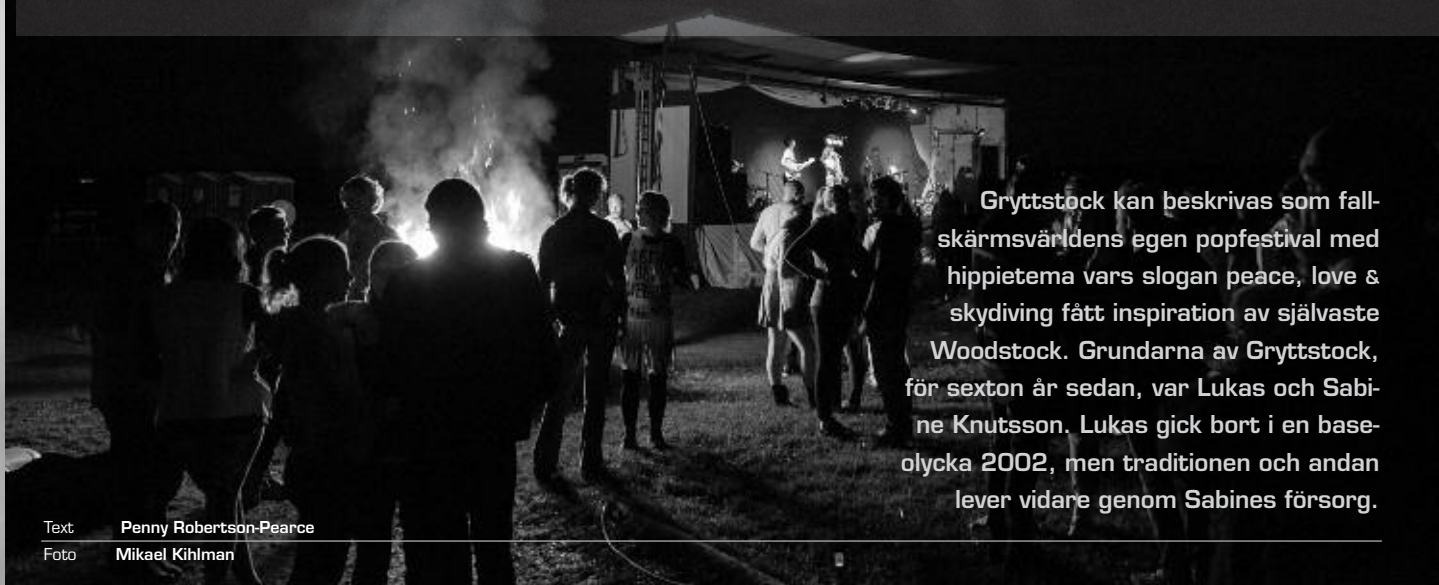
”Dessutom får vi alltid fint stöd av Västerås stad som i år stöttade med lite arrangemangsbidrag men också med en genomarbetad marknadsföringskampanj av alla SM som går av stapeln i Västerås i år. Utöver det har vi haft stor mediabevakning vilket är jättekul och viktigt för fallskärmssporten. Amanda Gyllenpanzar som hjälpt till med mediekontakterna har varit till stor hjälp.”

Annons

Fallskärmsklubben Aros tackar sponsorerna under svenska mästerskapen i fallskärmshoppning på Johannisbergs flygplats i Västerås 28-29 juli.

Gryttstock frodas

Gryttstock kan beskrivas som fallskärmsvärldens egen popfestival med hippietema vars slogan peace, love & skydiving fått inspiration av självaste Woodstock. Grundarna av Gryttstock, för sexton år sedan, var Lukas och Sabine Knutsson. Lukas gick bort i en baseolycka 2002, men traditionen och andan lever vidare genom Sabines försorg.

Text Penny Robertson-Pearce
Foto Mikael Kihlman

Gryttstock återkom på Stockholms fallskärmsklubb 2003, 2007 och 2011 under Sabines ledning och årets festival blev den femte i ordningen. Men i år valde Sabine att lämna över stafettpippen och förberedelserna inför evenemanget. De började redan i våras när fem medlemmar från klubben samlades första gången.

Helena Nilsson som började hoppa 2013 berättar: ”Flera av oss hade aldrig upplevt något Gryttstock själva och därför var det bra att Sabine hjälpte oss lite på traven i början.”

Helikopter och liveband

Helena berättar vidare: ”Det mesta av det vi planerat gick att genomföra men tyvärr föll ballonghoppningen bort. Istället genomfördes hela 19 helikopterlyft under lördagen och sammanlagt 112 hopp. Det var otroligt uppskattat!”

Både fredag kväll och lördag kväll bjöds det på livemusik med ett par olika band och senare på kvällen stod DJ:s för musiken. Det spelades massor med populära coverhits och de hippieklädda deltagarna dansade för fullt. Det bjöds även på eldshow och på plats fanns möjligheten att få både massage och permanent tatuering.

Fest ända till morgonen

Lördagskvällens festligheter pågick ända in på morgontimmarna innan de sista gav upp, nöjda och glada med årets Gryttstock. Söndagen bjöd på sämre väder vilket passade de sjuovande partydeltagarna perfekt.

Under helgen samlades över 200 deltagare från hälften av landets klubbar och även några utländska gäster. ”Det var en härlig syn att se alla som satsat helhjärtat på att klä ut sig i fantastiska hippiecrea-

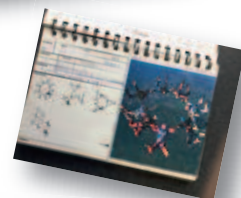

tioner” avslutar Helena med ett skratt och vill passa på att tacka alla som besökte Gryttstock och bidrog till att göra Gryttstock till en oförglömlig helg.

Familjen Östbe

Familjen Östberg-Lindh tillhör sedan länge lite av ett kändisskap i det svenska fallskärmskollektivet. Dels för att Boo en gång i tiden tog tandemhoppningen till Sverige, dels för att de var först i landet med en femmanna familjeformation, ett unikt rekord.

Boo och Annika bor på en gård utanför Knivsta som de haft i cirka tjugo år. Nu är ju barnen Hercules, Emma och Erik vuxna och utflugna, men kvar hos dem på gården finns Annikas alla djur och Boos grönsaker. Och sist men inte minst – hans elcykel.

Text **Emelie Selin**
Foto **Ur familjens arkiv**

Fallskärmsbrottning var inte Boos första alternativ, inte heller det andra eller tredje på listan att göra. I början av 1980-talet hade han bestämt att han skulle testa tre saker: dykning, surfing och hängflygning.

Han började med dykning. Men så träffade han en kille som höll på med fallskärmsbrottning, eller rättare sagt precis börjat. Han skulle redan hålla en kurs.

”Det var en annan tid om man säger så. Kursledaren var själv elev.”

Boo hoppade på kursen och slutförde den, men examinerades inte av eleven själv utan av en licenserad instruktör. Riktigt så galet var det inte”, säger han med glimten i ögat.

Hängflygning byttes mot fallskärmsbrottning när han gjort sitt första hopp i Smålands Fallskärmsklubb.

På den tiden hoppade eleverna rundkalott med automatutlös skärm. Boo ler och berättar att det otäckaste inte var att hoppa ut från ett flygplan utan att landa med de där gamla utrustningarna: ”Det bästa var

ju om man gjorde en trädlandning, då var det ju i alla fall någorlunda mjukt.”

Trots det fastnade han för sporten, och på årsdagen 1984 gjorde han sitt hundra hopp: ”Med den utrustningen man hade då, så var det helt annorlunda att göra hundra hopp än vad det är idag.”

Det var ungefär en tiondel av Smålandsklubbens alla hopp det året.

De två turturduvorna

Annika kom in i bilden först efter att Boo behövde elever till sin första kurs. För att få vara instruktör behövde man vanligtvis ha varit i sporten två år, men på grund av det stora behovet av kursledare fick han hoppa in som instruktör redan efter dryga året i sporten.

Det var egentligen Annikas föräldrar han träffade först, när de skulle hyra ut en lägenhet till honom och hans vän. Eftersom föräldrarna tyckte att de två unga männen var så trevliga bjöd de över dem tillsammans

Östberg-Lindh

Annika Lindh

Ålder: 64 år.

Började hoppa år: 1985.

Antal hopp: 900.

Utrustning: Javelin, Pulse 135.

Hoppar helst: Zephyrhills, Florida.

Hoppar helst med: Familjen.

Tävlrar i: –

Boo Östberg

Ålder: 59 år.

Började hoppa år: 1983.

Antal hopp: 1900 varav 300 är tandem.

Utrustning: Javelin, Sabre 2.

Hoppar helst: Ovanför koraller nära ekvatorn.

Hoppar helst med: Micke Martin.

Tävlrar i: –

Emma Lindh

Ålder: 21 år.

Började hoppa år: 2012.

Antal hopp: 360.

Utrustning: Javelin, Sabre 2. 120

Hoppar helst: Zephyrhills.

Hoppar helst med: Hercules och pojkvännen "Nille".

Tävlrar i: Friflygning inomhus.

Erik Östberg

Ålder: 23 år.

Började hoppa år: 2012.

Antal hopp: 150.

Utrustning: Javelin, Sabre 2 190.

Hoppar helst: Zephyrhills.

Hoppar helst med: Mamma Annika och pappa Boo.

Tävlrar i: –

Hercules Östberg

Ålder: 26 år.

Började hoppa år: 2011.

Antal hopp: 709.

Utrustning: Vector, Katana 107.

Hoppar helst: I Gryttjöm.

Hoppar helst med: Ben San.

Tävlrar i: Dynamisk tvåmanna.

forts. på sidan 32 ➤

forts. från sidan 31

På ett Hercules Boogie hoppade Boo tandem med den påhittige TV-meteorologen John Pohlman. Han läste vädret för tittarna från C130-planets ramp och hoppade sedan ut mellan molnen.

med sin dotter Annika. Om föräldrarna hade en baktanke med det är fortfarande oklart, men det slutade med att en blev deras svärson några år senare.

Fallskärmshoppning var såklart det stora samtalsämnet vid middagsbordet och munnen gick i ett på nyfrälste Boo.

”Annika sprang då in till sitt gamla flickrum och hämtade ett kuvert. Hon ville ju såklart visa att hon hade skickat en förfrågan till Stockholms Fallskärmsklubb om att gå kurs.”

Annika berättar att hon sedan följde med och kollade in när Boo skulle hoppa sina avslutande hopp i Nyköping. Efter den turen var det inte lika intressant längre för henne, eftersom det mest såg bökiigt och jobbigt ut. Ett år senare var hon trots det med på kursen, som Boo alltså höll i. Den var snabbt avklarad och kort därpå åkte de till Tyskland och köpte hennes första rigg.

Någonstans på vägen sprakade det till och de två blev ett par. Efter att kursen var avslutad såklart, att involvera sig med en elev var högst otillåtet.

Men nog fanns där attraktion: ”Hon var ju stollig och snygg!” menar Boo.

”Han var ju chefsinstruktör” tillägger Annika och skrattar. De pussades för första gången 29 juli 1986 och några dagar senare, 8 augusti friade Boo till Annika. Gifte sig gjorde de 12 september 1987.

Barn, och om att ta en paus

”Storebror Hercules var en mycket glad överraskning, och kom en dag i november för snart 27 år sedan”, säger Annika.

Boo berättar att några månader tidigare skulle alla tandeminstruktörer sätta rekord genom att göra hundra tandemhopp på en och samma dag, vilket också gjordes. Det hundra hoppet gjorde han med Annika som hade Hercules i magen: ”Vi var tre personer i samma fallskärm.”

Tre år senare kom lillebror Erik och ytterligare två år senare Emma. Alla barnen har ett flygplansnamn som andranamn. Emma heter Emma Cessna efter den amerikanska flygplanstillverkaren. Erik heter Erik Douglas efter DC-3:an och Hercules är uppkallad efter C130 Hercules. Han hette från början Max men bytte för ett par år sedan.

Man kan ju tro att bara för att man är barn till två fallskärmstokiga föräldrar så

blir man medsläpad till klubben var och varannan dag. Men Emma bekräftar att så inte var fallet.

”Jag tycker inte vi hört så mycket om det under barn- och ungdomstiden. Jag såg väl lite skärmar här och var och bilder då och då, men det pratades inte så mycket om det och man blev inte medtvingad till fältet”, berättar hon. Hercules håller med och säger att det var väldigt neutralt på hemmaplan.

Boo förklarar att det blev en paus i fallskärmshoppningen när barnen föddes. Hercules var med ett tag till fältet och även Erik men sen blev det färre och färre gånger. Han kände sig ganska färdig med sporten med sina 1700 hopp, suget var inte lika starkt längre. Det blev lite bökiigt med tre ungar på fältet att hålla reda på.

”Jag och Annika var ju några av nyckelpersonerna när tandemhoppningen drog igång. Vi gjorde ju allt – administrerade, bokade in, bokade av och bokade om, tog hand om passagerarna, packade, fotograferade och allt annat. Det blev skitjobbigt helt enkelt.”

Han började få en obehagskänsla vid vissa hopp när det kunde bli lite okontrollerat: ”Man hade ju ingen aning om vad det var för typ av person som man skulle ta ut i frifall. Till sist kom jag fram till att nöjet inte stod i proportion till den risk det faktiskt var att hoppa ur ett flygplan med en människa du inte visste någonting om. Det var inte kul till slut.”

Det blev en lång paus, femton år.

Hercules, en man med ambitioner

Hercules är ganska lik sin mor, spontan och lite halvgalen. Han bestämde sig för att prova fallskärmshoppning när han var tjuugoett och anmälde sig till en kurs. Annika hade en stor längtan tillbaka till sporten under de femton år som passerade och berättade mer än gärna historier om hoppning för sin son – klart att han skulle prova.

Men det var kanske inte samma förtyjusning som Hercules kände efter sitt första hopp: ”Jag höll på att skita på mig! Det var det vidrigaste jag hade gjort i hela mitt liv!”

Men han ville trots det genomföra kursen och inte kasta bort pengarna den kostar. ”Jag är väl lite av en certjägare också, så att jag kan säga att jag är fallskärmshoppare.” Hercules menar att det var prestige blandat med snålhet som gjorde att han genomförde kursen. Det var först efter en tid det började bli kul och mer triggande.

”Det är klart att föräldrarna är en bidragande faktor till att jag är fallskärmshoppare”, menar han, ”men det hade lika gärna kunnat bli något annat.” Han har sysslat en del med musik och spelat myck-

Den här briljanta bildkompositionen gjordes av Emma Lindh förra året: ”Originalfotot som jag gjorde en recap av, är från 1992 när Hercules var tre år. Mamma och pappa står på samma ställe på båda bilderna.

et gitarr. Segling har blivit ett stort intresse och han har visioner om att en dag ha seglat på jordens alla hav.

Under uppväxten sysslade Hercules en hel del med kampsport och därför är Japan ett land han håller varmt om hjärtat. Dit åkte han i mars förra året, innan han började jobba på vindtunneln i Stockholm där han är en av instruktörerna.

”När jag hittar något som jag tycker är roligt så går jag in stenhårt för det”. Han menar att fallskärmshoppning och vindtunnel är två helt olika saker, men att de baseras på samma princip, att röra sig i luft. I tunneln tycker han det är absolut roligast, eftersom han är bäst på det:

”Man är friare i sina rörelser. Hade jag inte haft en fallskärm som räddat livet på mig så hade jag velat hoppa utomhus utan rigg, den är ju bara i vägen. Fast utomhushoppning har andra bra fördelar, som naturen och mer frihet i form av plats.”

Han satsar på att vara med på sitt andra inomhus-SM nästa år. På årets SM var han med i friflygningens intermediate-klass respektive vertikal formationshoppning och fick genast mersmak på mer tävling i vindtunnel.

”Det är ju så roligt!” säger han entusiastiskt. Men att tävla utomhus finns inte i planeringen,

Erik, intresse för e-sport.

Erik är den i familjen som är minst intresserad av fallskärmshoppning.

”Det är väl kul, men ingen jättestore grej”, menar han. Nu för tiden blir han mest tvingad upp på helgerna, när han är hemma, men det är ju ändå kul eftersom han får tid att spendera tid med familjen.

Han gick kursen 2012 tillsammans med Emma och klarade utbildningsplanen galant, godkänt på varje hopp. Erik menar att han lätt lär sig nya saker.

”Extremt lätt”, flikar Boo in.

”Det är kanske en svaghet också, för när nånting blir för svårt släpper han det” säger Hercules,

Erik: ”Ingenting är ju lätt egentligen. Man måste lägga ner lite arbete för att komma någonstans. Det är ju inte så svårt att hoppa ur ett flygplan, öppna sin fallskärm och landa, men att göra det snyggt är en annan sak.”

Erik gjorde en militär grundutbildning och jobbar som stridsvagnsskytt vid P4 i Kvarn, en bit utanför Linköping. Han hoppas kunna åka utomlands inom de närmsta åren till något missionsområde som Sverige har.

En gång ville han bli stridspilot, men tror att det är försent eftersom man ska vara högst 23 år när utbildningen börjar.

Dataspel, alltså e-sport, är ett stort intresse för Erik och något han gärna ägnar sig åt på fritiden. Just nu spelar han

Overwatch, men är inte så högt rankad på listorna där ännu, till skillnad mot World of Warcraft där han var högst rankad i sin spelgrupp. Han hade bra rankingar på sina krigare och fanns till och med på Europalistan.

”Det skulle vara kul att spela professionellt men jag tror inte chansen är så stor eftersom det krävs mer tid och träning.”

Emma, från prinsessa till freestyle

”Emma är väl den som förändrats mest” säger Boo. ”Hon var som en prinsessa och väldigt flickaig när hon var liten.”

Att hon en dag skulle bli inbiten fallskärmshoppare och tunnelutövare trodde hon inte så mycket själv. Hon är väldigt kreativ och älskar konst i alla dess former. Från sminkningar till kläder, inredning och illustrationer. Hon ritat mycket och vill en dag bli tatuering.

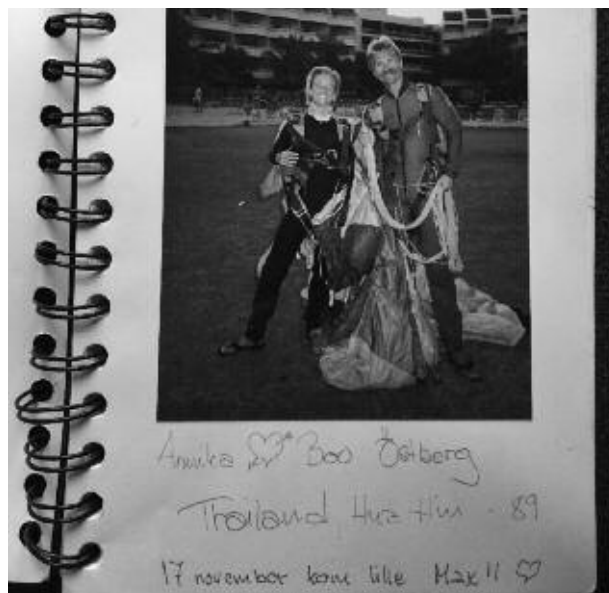
När inspirationen faller på nattetid tar hon fram block och penna och skissar porträtt: ”Det är lång väg att gå och det krävs mycket träning för att bli tatuering” säger hon men är fast besluten att en dag nå sin dröm. Alla börjar ju från noll och man måste börja någonstans insisterar jag, och Emma håller med.

Men just nu har hon lagt den drömmen på hyllan eftersom hon satsar mycket på jobbet som butikschef på en cafékedja i centrala Stockholm.

Emma funderar på att plugga till inredningsarkitekt och bor tillsammans med sin sambo Niklas sedan ett år tillbaka. Även han är hoppare, de träffades på Gryttjom hos Stockholms Fallskärmsklubb.

Hennes fallskärmsresa började med två tandemhopp en dag under 2011: ”Första hoppet var nervöst men andra hoppet, samma dag, var så mycket värre, jag visste vad som väntade!” Ett år senare var hon i alla fall med på en kurs.

Under vinterhalvåret spenderar hon mängder av timmar i vindtunnel, och på

sommaren är hon i Gryttjom så mycket som möjligt.

Emma satsar på grenen freestyle där hon hoppas kunna tävla mer i framtiden. Hennes första tävling var SM i år. Där placerade hon och Sandra Shaub sig på tredje plats med friflygarlaget Voodoo Dolls. Hercules och hans lagkamrat kom tvåa i samma klass, intermediate.

”Det var faktiskt brorsan och Sandra som övertalade mig att vara med, annars hade det nog inte blivit av. Jag avskyr att vara nervös. Men jag älskar utmaningar, det får mig verkligen att växa som person!”

Annika, både barn och djur

Annika, som utstrålar ett visst lugn i gruppen, beskriver Hercules med ljudeffekter och gester. Hon säger att han påminner om en miniraket, som pyser av iver att komma iväg för att sedan spontant ta sig en svängom som avslutas med ett galet och färgsprakande glitter.

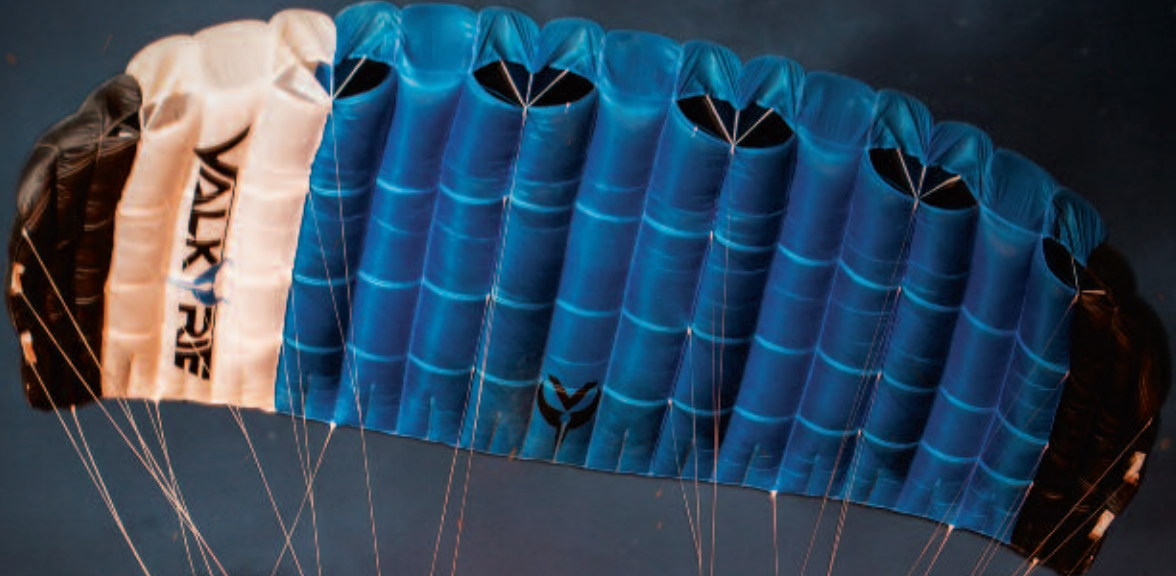
Hennes jobb verkar matcha hennes personlighet väldigt bra. Om du någon gång funderat på varifrån alla djur kom-

Ur loggboken, Annika och Boo framför hotellet efter en strandlandning under Thai-boogiet.

Emma Lindh lägger mycket tid i vindtunneln i Stockholm där brodern Hercules är en av instruktörerna.

forts. på sidan 34 ➔

VALK RIE
PERFORMANCE DESIGNS

► forts. från sidan 33

mer som är med i teateruppsättningar, filmproduktioner och reklamsammanhang, kan det vara så att de kommit från Annikas agentur.

Många av hennes djur har blivit kändisar genom att ha exponerats fler gånger på stora kampanjer runt Sverige. Allt från svarta och vita lamm för Tele2, till att hyra ut en snäll ko till barnfilmen Kajsas ko.

Alla uppdrag är unika och spännande. Några av kriterierna för att det ska fungera är att djuren är trygga och lugna på platser där det händer mycket. Ibland kommer djur till gården för att tränas, men det finns oftast inte tid till det om uppdraget beställts med kort varsel. De mer erfarna djurägarna kan hon släppa iväg själva med sina djur, men ofta följer hon med och ser till att allt går bra.

Ett uppdrag börjar med att beställaren berättar om projektet, vad för djur det ska vara och vad det skall göra. De flesta som känner Annika vet att hon fixar vad som behövs.

Vid sidan av fallskärmshoppningen har hennes kärlek till djur alltid funnits. Hon har gått på lantbruksskola och jobbat på Skansen, men verksamheten startades när Hercules låg i magen. En kompis hade företaget och undrade om Annika ville hjälpa till. I början tog hon aldrig betalt, men det blev mer och mer viktigt när hon började fråga sig om detta var något att försörja sig på. Svaret var ja, och på den vägen är det.

Taktiksnack, nostalgi och förändring

När barnen hade börjat hoppa kände Annika att det var dags att själv börja igen. Hon kom hem en dag och började damma av sin rigg på köksbordet och sa till sin man att "nu ska vi börja hoppa igen!"

Typiskt Annika menar Boo, spontan och impulsiv. Han var inte helt med på tanken, kände sig helt färdig med det där.

"Man är ju helt rökt idag! Barnen är alldeles för bra för mig, dom där," säger han och pekar på Hercules och Emma "står ju på huvudet och allt möjligt, inte riktigt min grej. Det är svårt att lära en gammal hund att sitta..."

Hercules kan inte låta bli: "Vi ska inte sitta pappa, vi ska stå på huvudet..."

Sporten är helt annorlunda och mer seriös nu än vad den var för femton år sedan menar Boo: "Då tillhörde man kärnan av Sveriges hoppare, alla visste vilka vi var."

Boo var redaktör för Svensk Fallskärmssport under några år, 1989-1993 och tyckte han hade full koll på allting.

"Jag insåg att allt skulle var annorlunda idag jämfört med då och att börja på nytt inte skulle vara som förr."

Annika förstod att det inte skulle bli helt lätt att få med Boo på hopning

igen så hon tog ett taktiksnack med dottern Emma.

"Jag är pappas flicka... det var bara att smöra och tjata lite. Och då och då trycka lite på hans skuldkänslor så var det klart" urskuldar Emma som vet hur man lindar pappa Boo runt lillfingret.

"Taktiken funkade ju," skrattar Boo, "nu är det nästan bara jag som frågar när vi ska åka till hoppfältet."

Han berättar att det är jättekul att hoppa med familjen men också att träffa gamla rävar från förr: "Det blir ju en så eminent mix av nostalgi och nutid som gör att det blir så otroligt roligt."

Boo och Annika är enstämiga: "Nu när vi återupplever gamla minnen från förr så har jag ju skrattat så mycket att tårarna bara rinner. Då känns det värt att komma tillbaka!"

När Emma hör historier från förr tycker hon att kulturen verkar ha förändrats.

"Det är mer grupperingar idag, man har sin stuga och lagen har sina grupprum där de umgås. Det verkar inte alls vara samma gemenskap. Första året var det mycket sånt, men sen har det bara ebbat ut mer och mer."

Hercules upplever att hoppssäkerheten var helt annorlunda "back in the days", på tiden för "wild-wild-west" som han kallar det.

"Man kanske bröt på 700 meter ibland och öppnade skärmen på 300 om man kände för det. Det var 'downplane' hit och 'downplane' dit. Festerna verkade ju vara helt galna. Även om jag inte är med så mycket på klubbens fester... så är det annorlunda nu. Då var det inte bara en grupp människor som festade, som det kan vara idag, då var alla med. Gick en person 'all in', så gick alla 'all in'!"

Annika och Boo instämmer att så var det, men kanske inte riktigt så låga splittrar och drag. Hon säger att det aldrig var några slagsmål: "Oavsett var i världen vi var så hände det aldrig att det blev bråk".

Boo förklarar: "Fallskärmssporten började ju i USA bland flower power-nissar som rökte braj, så det är inte konstigt att festerna var galna. Den där galenskapen spred sig till Sverige, fast med mindre braj. Det var mer avslappnat på den tiden, med många boogien runt om i Sverige. Ju fler decennier som gått ju mer säkerhetstänk, målinriktning och tävlingsorientering blev det. Och det var betydligt fler dödsolyckor då jämfört med idag."

Boo, bland grönsaker och politik

Pappa Boo gillar numera mest att vara hemma på gården och påta i trädgården bland sina grönsaker.

"Jag är fritidspolitiker och brinner för hållbarhetsfrågor och resursanvändning. Fallskärmssporten gynnar ju inte direkt

miljön eftersom vi använder fett med flygbränsle till exempel" säger han.

"Och vindtunneln skulle kunna generera elen på annat sätt. Vi förbrukar ju våra resurser i för snabb takt och återvinner egentligen inte i någon större utsträckning. Det är helt ohållbart. Jag kan ju inte bromsa världen själv, men jag som individ kan se till att det blir lite bättre, det är ju därför jag odlar grönsaker – ekologiskt och närodlat" menar Boo.

"Jag till och med cyklar med grönsakerna när jag ska sälja dem på torget!" slår han i cymbalen och får in sin viktigaste poäng.

Resten av familjen skrattar, de visste att det skulle komma. Elyckeln är tydligen ett återkommande internt familjeskämt.

Dynamik och kemi

Det är mycket skratt och retsamheter inom familjen, dynamiken och personkemin verkar vara helt fantastisk. De är så synkroniserade trots att alla gör sin grej. Det är väl kanske något som fallskärmshoppningen har bidragit till.

Annika tycker att banden stärkts på ett unikt sätt: "Möjligheten att få dela sin passion med sina härliga ungar och sin man är det bästa som finns i hela världen och en fin gåva." ■

Boo var redaktör för Svensk Fallskärmssport under några år. Bilden är skannad från ett omslag från den tiden. Annika har ett stadigt tag i sin mans i öra... visst har hon det?

Florida

- svensk sommar på vintern

Text Penny Robertson-Pearce

Foto Emil Olsson, Penny Robertson-Pearce

Inför hösten och den stundande långa och kalla svenska vintern är det hög tid att planera vinterhoppning på varmare breddgrader. För den som vill resa lite längre bort utan att det kostar skjortan erbjuder Florida i sydöstra USA fantastiskt gynnsamma förhållanden för både hoppning och semester.

För den som är ute i god tid och bokar både flygbiljetter och boende så behöver inte en hoppresa till Florida bli så dyr. De flesta flygbolag erbjuder flygbiljetter till bra priser och man har fler destinationer att välja på där man kan starta sin Floridaturné.

Miami Skydiving Center.

För en rundresa är nämligen det bästa sättet att njuta av en varierad och kul hoppsemester i Florida. Dra ihop ett gäng glada hoppare och planera in besök på flera hoppfält runtom i Nordamerikas sydligaste delstat som även erbjuder massor för den som vill göra annat vid sidan av hoppningen. Med hyrbil tar du dig lätt runt och bränslet är billigt i USA.

Vintern i Florida är ungefär som svensk sommar, så bli inte förvånad om du under resan får både regn och blåsig. Bästa tid att åka är i slutet av vintermånaderna, det vill säga i slutet av februari till början av april, då kan du förvänta

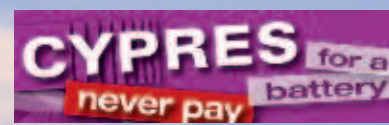
dig riktigt skönt och mer hopsäkert sommarväder. Hoppiserna ligger på runt 25 dollar hoppet.

Resetips för Florida

Niklas Larsson från Västerås, som agerat "reseledare" två år i rad för ett gäng hoppkompisar på Floridaturné, ger här tips på förberedelser inför resan:

- Fundera i god tid på vad du vill få ut av resan. Planera och kolla upp fakta.
- Boka flygbiljetter, hyrbilar och boende så tidigt som möjligt, det blir billigast så. Tips på boende i alla prisklasser hittar du [.hotels.com](https://www.hotels.com) och [booking.com](https://www.booking.com)
- Ladda ned appen "Dropzones" från Off The Grip Apps. Den listar alla hoppfält i USA om du ändrar resplaner.
- Ansök om visum. Kostar cirka 120 kronor och ansökan kan du göra via hemsidan esta.se

forts. på sidan 38 ➤

Solen går ner över Spaceland.

1. **Skydive Miami**
skydivemiami.com
2. **Miami Skydiving Center**
miamiskydivingcenter.com
3. **Skydive Palm beach**
skydivepalmbeach.com
4. **Skydive Spaceland**
florida.skydivespaceland.com
5. **S.W. Florida skydive club**
skydiveswflorida.com
6. **Skydive Sebastian**
skydiveseb.com
7. **Skydive Lake wales**
floridaskydiving.com
8. **Skydive Tampa**
skydivetampa.com
9. **Skydive City Zephyrhills**
skydivecity.com
10. **Skydive Space center**
skydivespacecenter.com
11. **Skydive DeLand Inc**
skydivedeland.com
12. **Skydive Palatka**
skydivepalatka.com
13. **Skydive Jacksonville**
skydivejacksonville.com
14. **School of human flight**
skydivetallahassee.com
15. **Skydive North Florida**
skydivenorthflorida.com

På väg till Key West.

Penny Robertson-Pearc

Svenska Fallskärmsförbundet) och det kan lösas på plats. Det kostar cirka 20 dollar och gäller i 30 dagar.

- De flesta hoppfält tar kort, men kon-
tanter är alltid bra att ha.
- Ta med loggbok och utskriven licens
(plastbrickan). Åker du under vinterhalv-
året så se till att förnya din licens i god
tid för att vara säker på att ha den innan
avfärd.
- Se till att riggen är ompackad senaste
halvåret. I USA kräver de ompackning
var sjätte månad.
- Ta med utskrift på försäkringsbevis.
Det finns på SFF:s hemsida, www.sff.se,
både i svensk och engelsk version. Titta
under fliken "fakta för hoppare" sedan
"försäkring".

Här följer omdömen om några av hopp-
fälten i Florida, från de som 2016 var
med på Niklas resa:

av fallskärmar så är det helt klart värt att
göra ett besök på Skydive Deland.
Annars är Deland inte något skojhopp-
paradis. Hit åker i första hand lag som
vill träna professionellt och effektivt.
Hoppfältet har jättestor kapacitet, alla fa-
ciliteter finns såklart, men det är inte sär-
skilt hög mysfaktor. Vill man få en gui-
dad tur hos exempelvis UPT så bör man
boka i förväg och med lite tur får man
chans att träffa legendaren Bill Booth som
gärna visar hur en rigg blir till.

Skydive Sebastian

Betydligt mindre hoppfält finner du
längs östkusten mellan Miami och Or-
lando. Skydive Sebastian är känt för att
arrangera en del vinkelevenemang med
bra coacher. De har även andra läger för
olika erfarenhetsnivå. Närheten till kus-
ten erbjuder såklart även en fantastisk ut-
sikt vilket kan göra ett besök här väl värt.

Skydive Deland

Vill du besöka en av världens stora
"hoppfabriker" och kanske till och med
få en guddad tur hos UPT som tillverkar
Vectorrigger och hos Performance De-
signs som är en av de största tillverkarna

Spaceland i Clewiston

Nära Lake Okeechobee som är den stör-
sta insjön i Florida, ligger Spaceland.
Airlades Airport är en stor före detta
militär flygplats och under försäsongen
ordnas årligen ett stort boogie då flera

Spaceland,
Clewiston.

- Ta med alla viktiga dokument i pap-
persform om du får problem med inter-
netanslutning.
- Vissa hoppfält har krav på medlems-
skap i USPA (USA:s motsvarighet till

Skydive City,
Zephyrhills.

Penny Robertson-Pearc

Över det legendariska
hoppfältet i Zephyrhills.

flygplan flygs hit från Spaceland i Arizona. Om man drömt om att någon gång få hoppa från en Skyvans ramp (känd från bland annat filmen "Cutaway") så är det hit man kan åka för att göra det. 2017 har boogiet tioårs-jubileum och man kan förvänta sig att de slår på lite extra stort. Annars får man verkligen hoppas på bra hoppväder när man är i Clewiston, för är man inte road av fiske eller att besöka ett skjutfält och prova sina vapenfärdigheter så finns absolut ingenting att göra i det här området.

Florida Skydiving Center, Lake Wales

I Lake Wales däremot, mitt i Floridas inland finns ett betydligt större utbud vid sidan av hoppningen. Här hittar man även gott om lokala, suveränt bra matställen som blir en välkommen omväxling till de annars aldrig sinande snabbmatskedjorna. Florida Skydiving Center självt är ett professionellt drivet hoppfält som verkligen uppfyller alla förväntningar när det gäller ordning och reda och effektivitet i hoppningen. Med flera stora flygplan, packområden och landningsfält är det här hoppfältet välbesökt av tränande lag samtidigt som man lyckats behålla en trivsamt stämning och en avspänd miljö där alla känner sig välkomna.

Skydive City, Zephyrhills

Är det riktig hederlig klubbkänsla och atmosfär man är ute efter på resan så är ett besök på Skydive City i Zephyrhills ett måste. Här på Floridas västkust finns förutom ett väl fungerande hoppfält, riktigt skönt häng på kvällarna. Till legendariska Z-hills kommer många hoppare för att umgås och ha trevligt. På plats kan man hyra husvagnar av varierande standard till en billig peng vilket underlättar om man vill stanna här en längre tid. Husvagnarna bokas i förväg via "Pip & Judy" och mer om dem finner man på Skydive Citys hemsida. Eftersom hoppfältet har en pond så kommer många swoopare hit för att träna och man håller även många kalottkurser.

Skydive Miami

Eftersom man troligtvis startar eller avslutar resan i Miamiområdet bör man absolut besöka Skydive Miami, åtminstone för en dag. Det är ett litet hoppfält och det händer inte så mycket här men det är trevligt och man får en perfekt vy över hela naturreservatet Everglades. För övrigt ingår det nästan som ett obligatorium i en Floridaresa att besöka just Everglades, se alligatorerna och åka träskbåt som en sann turist. Det är en kul och minnesvärd upplevelse.

lastning av Skyvan på Spaceland.

Penny Robertson-Pearce

Penny Robertson-Pearce

Stort utbud av sevärdheter

I Florida finns ett stort utbud för den som vill komma bort från hoppfältet ett tag. Du kan till exempel besöka Orlando's alla turistattraktioner som Disneyworld, Seaworld, Universal Studios och alla gigantiska outlets som finns överallt.

Och något man heller inte skall missa är en biltur till USA:s sydligaste spets,

Key West. Bilresan, tar ett par timmar och är en vacker resa, absolut värt tiden i bilen. Key West är dessutom en trevlig och pittoresk stad, helt olik många av de andra "bilstäderna" i Florida. Här kan man strosa runt på gågatorna, besöka författaren Ernest Hemingways hus, spana in alla sextåade katter, frossa i skaldjur och Key lime pie – en riktig specialitet. ■

Florida Skydiving Center.

Alligator, vanlig i Florida.

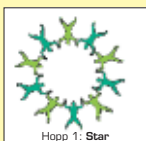
Emil Olsson

4järde för

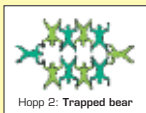
För första gången stod Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg som värd för årets svenska mästerskap i tiomanna speedformation. Men för rutinerade Active 8-9-10 var ingenting för första gången, de knep guldmedaljen för fjärde året i följd.

Text: Penny Robertson-Pearce
Foto: Jerry Lindahl, Anders Nyquist

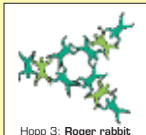
Lottningen 2016

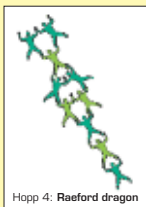
Hopp 1: Star

Hopp 2: Trapped bear

Hopp 3: Roger rabbit

Hopp 4: Raeford dragon

Svenska mästerskapen i tiomanna speedformation ägde rum på Vårgårda flygplats hos FKCG en solig lördag den 27 augusti. Trots att det var debut för klubben att arrangera tiomanna så blev det en lyckad tävling med idel nöjda deltagare. Peter Björkman som är ordförande i klubben och även med i organisationen inför tävlingen berättar:

”Vi påbörjade arbetet inför SM:et på försommaren och det har varit jättekul att vara arrangör för årets tiomannatävling. Det har varit otroligt positivt för

Jerry Lindahl (montage)

Domare Percy Kristensson, Zeljko Tanaskovic och Oscar Cottrell. Till vänster tävlingsledare Mia Toftfelt.

klubben, dels genom att synas en hel del i media men också för att många nya hoppare besökt vårt hoppfält.”

Nytt lag från västkusten

Det var fyra lag anmälda till årets uppgörelse till skillnad från de senaste åren då det varit mellan sex till nio lag anmälda. Tre av lagen var välbekanta och har varit med tidigare, men det fanns även ett nybildat lag som tillkommit tack vare att tävlingen denna gång skulle hållas på hemmaplan i Vårgårda.

Gunilla Sigurd som var initiativtagare till laget berättar:

”Varje sommar hoppar jag ihop med Velociraptorgänget, där vi försöker hoppa lite större formationer än vid vanlig klubbhoppning. Flera av oss bor i Göteborg med omnejd, så jag tänkte det skulle vara ganska enkelt att få ihop ett lag. Jag bjöd in alla Velociraptorer som bor på västkusten, men eftersom alla inte kunde så fyll-

de vi på med lite andra vänner från FKCG. Resultatet blev Raptor West 10.

Laget Raptor West 10 har tillsammans 258 år i sporten och 29 790 hopp vilket är mycket imponerande. Laget fick dock endast ihop två träningshelger inför SM och på fredagen innan tävlingen tränade de för första gången i sin helhet.

”Det var faktiskt bara i det sista träningshoppet som laget var komplett. I de andra hade vi lite olika ersättare, bland annat Johan Levin som också var reserv. Det blev tolv träningshopp totalt och vi tyckte nog allihop att det kändes lite ovant att bara göra ett poäng istället för flera” säger Gunilla.

Strålände väder

Vädret visade sig från sin allra bästa sida under fredagen och alla lagen var på plats för att träna ur PAC:en. Solen sken lika fint även under lördagen även om det blåste något friskare.

Tack vare det sköna sensommarvädret kunde alla fyra omgångar i tävlingen genomföras i ett enda svep. Peter Björkman var tävlingschef: ”Det blev 16 lifter och sista liftens hoppare landade runt klockan tre på eftermiddagen.”

Klubbens kameraflygare Magnus Våge och Jerry Lindahl filmade varannan lift och domarna bedömde hoppen allt eftersom.

Sveriges mesta SM-vinnare

Prisutdelningen ägde rum i strålände solsken på eftermiddagen och överst på pallen stod för fjärde året i rad Active 8-9-10 från Stockholms Fallskärmsklubb. Laget är med sina sju segrar totalt helt klart ett av Sveriges genom tiderna mesta SM-vinnare i grenen tiomanna speedformation. Endast laget Aros Speed ligger före med sina nio segrar.

Silvermedaljerna gick till det nya laget Raptor West 10 och bronsmedaljerna gick, liksom i följ, till skånelaget Fast Scones. Active 8-9-10 var i vanlig ordning ganska ohotade i toppen men mellan silver och brons blev det en betydligt mer spännande uppgörelse.

”Vi hade som mål att försöka ta silver” berättar Gunilla och fortsätter: ”Men framförallt ville vi ha kul och det blev en avspänd, jätterolig dag med goda vänner och inte alltför mycket tävlingsnerv. Än så länge har vi inte bestämt om vi skall delta nästa år, men visst hade det väl

le raka

Active 8-9-10

Resultat, 10-manna speedformation

Hopp 1-4:	1	2	3	4	Totalt resultat
Lottnings:	Star	Trapped bear	Roger rabbit	Raeford dragon	
1. Active 8-9-10, SF	21,06 (10)	21,84 (10)	20,85 (10)	22,04 (10)	85,79
2. Raptor West 10, FKCG	23,46 (10)	29,03 (10)	27,37 (10)	24,04 (10)	103,92
3. Fast Scones, SFK	25,33 (10)	31,88 (10)	27,51 (10)	24,68 (10)	109,40
4. In-Formation, GOF	33,73 (10)	39,87 (10)	40,00 (9)	40,00 (9)	153,60

Förtydning av siffrorna: Exempelvis resultatet 21,06 (10) betyder alla tio var på rätt plats i formationen på 21,3 sekunder. Ett resultatet som 40,0 (9) betyder att när arbetstid 40 sekunder passerades, var nio personer på korrekt plats i formationen.

varit kul att träna lite mer och försöka ge Active 8-9-10 en match.”

Blodad tand för fler SM

På frågan om FKCG fått blodad tand för SM och vill arrangera även nästa år sva-

rar Peter: ”Det har varit en mycket positiv erfarenhet för klubben att stå som värd för SM. Om vi anmäler intresse för att arrangera nästa år igen har vi inte diskuterat ännu. Vi är glada att det gick så bra och att Vårgårda kommun ställt upp

för oss och stått bakom arrangemanget.”

Deltagarna var mycket nöjda med klubbens arrangemang – och visst vore det väl kul om Göteborgsklubben vill ta på sig fler SM-tävlingar framöver? ■

Active 8-9-10, SF - GULD

Jerry Lindahl

Överst från vänster: Bodil Almberg, Maria Ondracek, Jenny Melander, Ronny Modigs, Siv Lindgren, Johan Bond, Johan Hansson, Mark Wernhøner, Monica Paulsson och Elof Wecksell. Tävlade för Stockholms Fallskärmsklubb.

Raptor West 10, FKCG - SILVER

Jerry Lindahl

Erik Rydsmo, Johan Levin (stand-in), Markku Glans, Timo Silvennoinen, Robert Alasuutari, Thomas Jacobsson, Gunilla Sigurd och Patrik Selhag. Främst Stefan Andersson, Mats Svensson och Anders Nyquist. Tävlade för FKCG, vars två muntra piloter syns längst bak.

Fast Scones, SFK - BRONS

Jerry Lindahl

Stående från vänster: Dalia Ve (Tobias Hellmarks flickvän, hoppade inte), Carolina Nilsson, Henrik Johansson, Marcus Hellberg. Knästående från vänster: Jesper Forsman, Magnus Pålsson, Adrian Cederholm, Jenny Fransson, Tobias Hellmark och Andréas Ekström.

In-Formation, GOF - FYRA

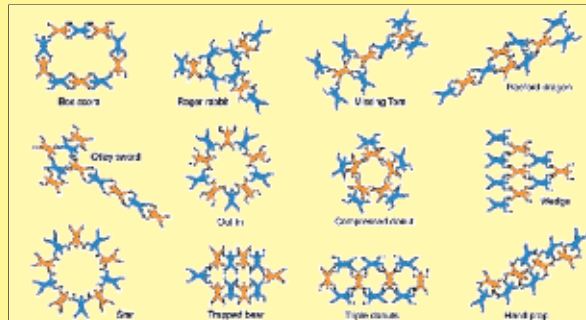
Jerry Lindahl

Från vänster: Bengt Karlsson, Tomas Stengård, Linus Olofsson, Björn Bohman, Fredrik Olin, Louise Egefalk och Ola Egefalk. Knästående Sofie Larsson, Ingrid Åsered och Björn Fristedt. Tävlade för Gotlands Fallskärmsklubb.

Detta är 10-manna speedformation

Tävlingpoolens tolv formationer

- 10-manna speed går ut på att snabbast möjligt bygga en lottad formation.
- Formationen måste vara komplett inom arbetstiden 40 sekunder och hållas i minst tre sekunder.
- Exiten skall ske okopplad i "single-file" – en och en på ett led.
- Inga grepp är tillåtna i exit.
- Innan exit ställer laget upp bakom en startlinje. Arbetstiden startar när förste tävlande korsar linjen.
- Lyckas inte laget göra en komplett formation räknas de som dockat inom 40 sekunder.
- I tävlingspoolen finns tolv olika formationer. På tävling lottas fyra omgångar.
- Kameraflygaren står kvar på steget tillräckligt länge för att garanterat filma samtliga hoppares exit.
- På SM står organisationen för kamerahopparen. Kameran tillhör alltså inte laget, som i andra grenar.

Sjätte upplagan av Angle week över Näsinge

För sjätte året i rad anordnades det populära vinkellägret Angle week i Näsinge i juli. Duktiga, erfarna vinkelflygare från när och fjärran kom till det vackert belägna gräsfältet utanför Strömstad.

My Annie Svelander som tillsammans med Marie Sjödin klev fram och tog tag i arrangemanget efter Nina Forsberg berättar:

"Vi förstod ganska snabbt efter Ninas allvarliga olycka att hon inte skulle kunna organisera årets läger. Vi visste inte då hur utgången skulle bli men vi såg till att ta tag i allt kring organisationen direkt."

My Annie som började hoppa i FKCG för fem år sedan och gick sin fallskärmskurs i just Näsinge säger: "Näsinge är hemma för mig. Hit kommer jag varje sommar trots att jag de senaste åren bott utomlands."

Årets läger, som var tillägnat Ninas minne eftersom det varit hennes projekt och skötebarn sedan starten, samlade femtio deltagare. Av dem var endast åtta från Sverige, övriga kom från flera olika länder. Lägret som håller en betydande nivå kräver en hel del erfarenhet för att man ska kunna delta. FKCG har därför under säsongen anordnat vinkelläger för mindre erfarna och till nästa år hoppas My Annie att man kan bereda plats för fler.

"Vi satsar på att kunna erbjuda sextio platser nästa år. Flygplan och coacher är redan inbokade och för den som har tillräckligt med erfarenhet, minst 300 vinkelhopp, så gäller det att vara på hugget när anmälan öppnar. Platserna brukar gå åt som smör i varmt solsken.

KONTAKTA

SFF!

Kansliet

Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon: 021-41 41 10
Fax: 021-41 541 19
E-post: info@sff.se

Riksinstruktören

Petter Alfsson-Thoor
Telefon: 021-41 41 10
E-post: ri@sff.se

Beställ material på SFF:s kansli

- Boken "Flyga fallskärm", utbildningsbok i fallskärmsmanövrering.

Styrelsen

Ordförande: Peo Humla,
e-post: sffordforande@outlook.com
Ledamot/vice ordförande: Gunilla Sigurd,
e-post: gunilla.sigurd@gmail.com
Ledamot/kassör: Stefan Nilsson,
e-post: kassor@sff.se
Ledamot/miljö: Daniel Ingered,
e-post: daniel.ingered@gmail.com
Ledamot/kommunikation: Paula Zielinski,
e-post: paula@sff.se
Suppleant/tävlingskommittén: Uno Asker,
e-post: askeru@gmail.com
Suppleant/uppvisningsgruppen: Jens Grahn,
e-post: jens_grahn@hotmail.com

Valberedningen

Robbin Havasi, (sammankallande),
e-post: robbinhavasi@gmail.com
Magnus Våge,
e-post: magnus.vage@enfo.se
Posten som suppleant i valberedningen är för tillfället vakant.

Vill du veta mer om

Skatter och avtal: Kontakta förre ordföranden
Lina Gardlow, e-post: lina@sff.se
Ekonomi: Stefan Nilsson, e-post: kassor@sff.se
Kommunikationsansvarig samt presskontakt:
Paula Zielinski, e-post: paula@sff.se
Försäkringsfrågor:
Stefan Nilsson, e-post: kassor@sff.se
Miljöfrågor: Daniel Ingered,
e-post: daniel.ingered@gmail.com
Materielkommittén: Erik Marsh,
e-post: eric@primalinstinct.se
Utbildnings- och säkerhetskommittén:
Petter Alfsson-Thoor, e-post: ri@sff.se
Tävlingskommittén: Lena Kaulanen,
e-post: lena.kaulanen@gmail.com
Luftrumsfrågor: Märten Nordlander,
e-post: marten@sff.se
Försvarskommittén: Johan Julin,
e-post: johan.julin@hotmail.com

Svenska Fallskärmsförbundets styrelse

Peo Humla,
ordförande

Gunilla Sigurd,
vice ordförande

Stefan Nilsson,
kassör

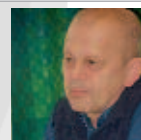
Daniel Ingered,
ledamot

Paula Zielinski,
ledamot

Uno Asker,
suppleant

Jens Grahn,
suppleant

Kansli-chef och
riksinstruktör

Petter
Alfsson-Thoor

www.sff.se

På hemsidan hittar du fakta,
information och nyheter om hoppling.

Svenska Fallskärmsförbundet är en frivillig försvarsorganisation,
medlem i Flygsportförbundet och Riksidrottsförbundet.

Transportstyrelsen har till Svenska Fallskärmsförbundet
delegerat tillsynen av sporthoppning med fallskärm i Sverige.

Begagnatmarknad, nyheter, fler produkter och mer info på

www.uffeshoppshop.se

Uffe's Hopp Shop AB, Kokillgatan 12 B, 721 33 Västerås E-post: info@uffeshoppshop.se Tel: 021-355 750, Fax: 021-355 377

THE SEASON IS JUST BEGINNING!

OPEN ALL YEAR

2016 CHRISTMAS BOOGIES

JUMPS FROM UP TO 15,000 FEET

JUMP IN THE SUN AT SKYDIVE SPAIN AND SKYDIVE ALGARVE

LOAD ORGANISING, TEAM TRAINING AND ONE-ON-ONE COACHING AVAILABLE

SKYDIVE
SPAIN

www.skydivespain.com
Seville | info@skydivespain.com
(+34) 955 766 056

SKYDIVE
ALGARVE

www.skydivealgarve.com
Alvor | info@skydivealgarve.com
(+351) 289 496 581